

OLAT NIEUWS

JAARGANG 32 • NUMMER 7/8 • JULI/AUG 2006

IN DIT NUMMER

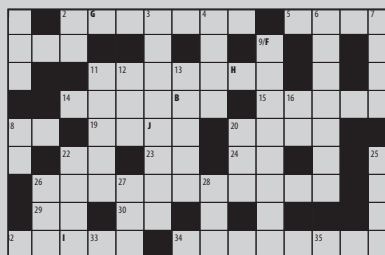
Mijlpaal Ad Mollen PAG 5

Cleveland Way PAG 14-15

Soppen door de Peel PAG 24

Wandelpuzzel PAG 30

*Avondvierdaagse in
Sint-Oedenrode (pag. 26)*

Clubblad van wandelsportvereniging OLAT

Ollandse Lange Afstand Tippelaars

Opgericht 23 november 1967

Lid van de KNBLO-Wandelsportorganisatie Nederland

Aangesloten bij: KNAU en NFV (IVV)

Voorzitter

Marinus van Roosmalen
Hoge Vonderstraat 7, 5492 CH St.-Oedenrode
Tel/Fax 0413 475467, mvroosmalen@tridodsl.nl

Vice-voorzitter

Theo Tromp
Daalenbroek 32, 6002 VN Weert
0495 450325, m.h.tromp@hccnet.nl
Internet web-postmaster www.wandel-olat.org

Secretaris

Kees van Vessem
Diepmeerven 112, 5646 HC Eindhoven
040 2110413, keesvanvessem@tiscali.nl

Penningmeester

Jos van den Berselaar
Postbus 6155, 5600 HD Eindhoven
040 2524404, j.f.c.j.vande.Berselaar@freeler.nl
Banknummer OLAT 13.82.11.736
Gironummer OLAT 17.75.156
t.n.v. penningmeester OLAT, Eindhoven

Bestuursleden**Toon van Wordragen**

J. v. Stolbergstraat 10, 6006 ZM Weert
0495 537775, toon.van.wordragen@hetnet.nl

Ad Verbakel

Pastoor Bogaertsstr. 12, 5469 EZ Keldonk
0413 212161, adverbakel@zonnet.nl

Paul Canters

Verdilaan 3, 5707 RG Helmond
06 16885375/0492 550154, paul.canters@hetnet.nl

Joop Wesseling

De Turfkamp 6, 5258 EN Berlicum
073 5033322, joopwesseling@hetnet.nl

Notuliste Bestuursvergadering

Mariet Ahlers

Ledenadministratie

Jet van den Berselaar-Dreesen
Postbus 6155, 5600 HD Eindhoven
040 252 4404, j.f.c.j.vande.Berselaar@freeler.nl

Startbureau

Jos van den Berselaar, 040 2524404

Boetiek

Mia Dielesen/Francien vd Laar,
040 2552742/0499 471298

Parkoersen

Ad Verbakel, 0413 212161

OLAT-verzorging

Algemeen Willem Schoonhen, 06 48783069
Overnachting Vierdaagse Hein Lenders, 06 12074473
giro 2608214

ERELEDEN

Theo Tromp, Jan van de Ven, Piet Knoester, Hein Lenders en Marinus van Roosmalen

DRAGERS VAN DE CORNELIS VAN MONTFORT TROFEE

Jan van de Ven, Piet Knoester en Theo Tromp

LEDEN VAN VERDIENSTE

Jan Cortenbach, Tonny en Bert de Boer, Antoon Stoop, Mariet Ahlers, Henk Plasman,
Ad van Asten, Ben van der Velden, Ad Verbakel, Mia Dielesen, Toon van Wordragen

Voorwoord

Wat een weer! Als dit OLAT-nieuws op de deurmat valt, zullen velen al op weg zijn naar hun vakantiebestemming, of aan het pakken om alsnog te vertrekken. Gezien de weersomstandigheden in ons landje zullen velen naar landen gaan waar de zekerheid bestaat te kunnen genieten van een zonnige vakantie na een jaar van arbeid. Begin juni 15 graden met 's avonds de kachel nog aan, en veertien dagen later 32 graden! Zelf was ik met vakantie in Otterlo.

Onze avondwandeldierdaagse in Sint-Oedenrode ging dinsdag 13 juni van start met een temperatuur van 31 graden. Ondanks de warmte waren er toch nog een honderdtal wandelaars naar kerkdorp Nijnsel gekomen om deel te nemen aan de OLAT avondvierdaagse. In het blad vind je meer informatie over dit evenement. We zijn wel van mening dat het voetbal ons parten heeft gespeeld, gezien het aantal deelnemers dat we dagelijks hadden (rond de honderd). Maar de wandelaars waren zeer tevreden over de routes en de verzorging die ze onderweg kregen. Wie erover denkt om ook wel eens hieraan deel te nemen, noteert maar vast de eerste week van juni 2007.

Aan allen die zich hebben ingezet om de vierdaagse te doen slagen, hartelijk dank!

Ook tijdens de vakantieperiode gaan de OLAT-activiteiten verder. Denk maar aan de 4-daagse van Nijmegen en de Kempenlandtocht op 3/4 augustus te Geldrop voor de lange afstandswandelaars. En vergeet vooral niet onze Kempische Wandeldagen op 4-5-6 augustus te Geldrop. Voor al deze evenementen zijn de voorbereidingen in volle gang.

Terwijl velen met vakantie zijn, mogen we toch nog een beroep doen op onze vrijwilligers om deze evenementen te doen slagen. Hiervoor onze bijzondere dank.

In de maand augustus verschijnt er geen OLAT-nieuws vanwege de vakantie. Ik wens alle OLAT-leden en hun gezinnen, vrienden en bekenden een prettige en zonnige vakantie toe, maar vooral een veilige thuiskomst.

Ik eindig met de bekende spreuk:

DUS AAN DE WANDEL !

Tot september,

-Marinus van Roosmalen-
Voorzitter

OLAT COMMISSIES

Lange afstand- Prestatie- en Snelwandelen, LPS

Paul Canters (bestuursafgevaardigde), Henk Plasman
Theo Tromp, Piet van der Ree (secretaris)
Marinus van Roosmalen
Hans de Vries (wedstrijdsecretaris)
Stationsweg 136, 5611 BZ Eindhoven
06 20133971, havries@cappgemini.com

Clubreizen

Toon van Wordragen
Juliana van Stolbergstraat 10, 6006 ZM Weert
0495 537775, toon.van.wordragen@hetnet.nl
gironummer. 70.68.01, t.n.v. OLAT-clubreizen, Weert.
Simon Willems, Jan Hendrix, Theo Bouwmans.

Kempische Wandeldagen

Mia Dielesen
Diephuisstraat 24, 5652 PA Eindhoven
040 2552742, kwdagen@dielesen.demon.nl
Joop Wesseling, (voorzitter), Hein Lenders,
Jos van den Berselaar, Ad Verbakel,
Toon van Wordragen, Jacques Smits.

Wandelen op Dinsdag

Truus van Vessem, 040 2110413
Jos Scheepers, Kees van Iersel.

OLAT-Wandelwegen

Marinus van Roosmalen (b.a.),
Theo Tromp (Airbornepad)
Info: 0495 450325
Els de la Parra (Hertog Hendrikpad)
Tjeu vd Kerkhof (Graaf v Hornepad)
Ad Verbakel (Peellandpad)

OLAT-Nieuws

Redactie

Margriet Fischer (coördinatie)
Serviliusstraat 18, 6006 KE Weert
0495 539421, margriet.fischer@home.nl
Peter van de Ven

Mirjam Kies

Joop Wesseling (bestuursafgevaardigde)
Marten Hogeweg (opmaak)
martenhogeweg@chello.nl

Verzending OLAT-Nieuws

Tjeu en Lies v/d Kerkhof, Conny Nakken

Druk

Ton Niëns, Weert

Inleveren kopij

Serviliusstraat 18, 6006 KE Weert
margriet.fischer@home.nl
voor plaatsing in het sept.nummer: **uiterlijk 20 aug.**

*De redactie verwelkomt alle bijdragen van wandelaars.
Indien nodig kunnen stukken worden ingekort.
Leuke foto's kunnen wij altijd goed gebruiken.*

INHOUD OLAT NIEUWS 7/8

Voorwoord <i>Marinus van Roosmalen</i>	1
Van de bestuurstafel <i>Kees van Vessem</i>	2
Onze jarigen; ledenadministratie en ziekenboek	3-4
Prikbord <i>Theo Tromp</i>	5
De honderdste Kennedymars van Adje Mollen <i>Peter van de Ven</i>	5
Wandelen op Dinsdag; Rooise wandelingen; Clubreizen; KWD	6-7
Clubkampioenschap; agenda LPS	8
Veel OLAT-leden op Super Euraudax <i>Hans de Vries</i>	9
Willy Timmermans volbrengt Parijs-Tubize <i>Mirjam Kies</i>	9
De oogst van het RWV-wandelweekend <i>Hans de Vries</i>	10-11
NK Masters in Emmen; verslag Mergellandtocht <i>Klaas Bakker</i>	12-13
Wandelen en wat ik zoal tegenkom (26) <i>Christiaan Koehler</i>	14-15
Tallinn nieuwe eindbestemming Marten Hogeweg <i>Mirjam Kies</i>	15
Wandelreis naar La Gomera en Tenerife (3/slot) <i>Peter van de Ven</i>	18-21
OLAT verwerkt duizenden Vierdaagse-klanten <i>Mirjam Kies</i>	22
Naar Santiago de Compostela <i>Anneke & Herman Lieven</i>	23
Soppen door de Peel <i>Kees van Vessem</i>	24-25
Hallo wandelaars! <i>Kees & Inge</i>	25
Rooise Avondvierdaagse eindigt 'oranje' <i>Mirjam Kies</i>	26
Vooruitblik op de Kempische Wandeldagen	27
Constant aan de wandel <i>Constant Dedel</i>	28
Kon de tijd maar stil staan in Enschede <i>Ben Jeursen</i>	29
Zomerpuzzel speciaal voor wandelaars <i>Mirjam Kies</i>	30
Steeds meer 'goede doelen' rond de Vierdaagse <i>Mirjam Kies</i>	31

Het bestuur van OLAT en de redactie van het OLAT Nieuws aanvaarden geen enkele verantwoordelijkheid voor de inhoud van de gepubliceerde advertenties in het clubblad van wandelsportvereniging OLAT.

VAN DE BESTUURSTAFEL

Dommeldal uit de verf Dit is de titel van een rapport van de gemeenten Eindhoven, Son en Breugel en Nuenen waarin zij hun visie bekend maken over de toekomst rond het Dommeldal en wat er zoal ontwikkeld zou moeten worden. In dit gebied liggen ook een aantal wandelpaden. Reden om het rapport eens in te gaan zien.

In het rapport wordt de nadruk gelegd op het behoud en herstel van het Dommeldal als een groen-blauwe slinger. Gelukkig met aandacht voor het wandelen. Zo wil men de passage over de Dommel bij de Hooidonkse watermolen, die al jarenlang afgesloten is, weer herstellen. Ook zou er ergens tussen Eckart en Urkhoven een oversteekplaats over de Dommel moeten komen voor wandelaars en fietsers.

Verder wordt er voorgesteld een wandelpad te realiseren tussen de Oude Toren aan de Dommel en de Hooidonkse watermolen. De bedoeling is dat deze toren dan ook beklommen kan worden.

Een probleem is dat deze veranderingen de goedkeuring moeten krijgen van de eigenaren, en met name bij de eigenaar van het pad bij de watermolen bestaat er angst voor overlast. Onterecht, maar hoe moeilijk is het iemand te overtuigen dat een echte wandelaar alleen maar voetstappen achterlaat en niets anders meeneemt dan indrukken en een enkele foto?

Al met al zijn we erg gelukkig met de opstelling van de gemeenten en de aandacht die het wandelen krijgt. Een klein minpuntje: de gegevens over de wandelpaden in het gebied zijn niet helemaal up-to-date. Zo wordt het Vennekespad genoemd i.p.v. het Brabants Vennenpad en het Airbornepad wordt zelfs helemaal niet genoemd.

Hierover is namens het bestuur een berichtje gestuurd. Voor de rest: niets dan lof.

Vrijwilligersdag De jaarlijkse OLAT-vrijwilligersdag vindt plaats op zondag 3 september. In Zuid-Limburg wordt een rit gemaakt met een stoomtrein; verder wordt een bezoek gebracht aan de parktuinen van Mondo Verde. Vrijwilligers gaan gratis mee; hun partner tegen kostprijs (ca. € 40). Alle vrijwilligers krijgen persoonlijk bericht.

-Kees van Vessem-

ONZE JARIGEN

De volgende personen willen wij feliciteren met hun verjaardag. Wij hopen dat zij deze dag in goede gezondheid kunnen vieren.

JULI

17	Lia van den Elshout	Veldhoven
17	Carien Boerekamps	Helmond
17	Hans de Vries	Eindhoven
17	Joke Habraken	Nuenen
17	Wim Kennis	Hapert
17	Marco Timmermans	Veghel
17	Cor van der Linden	Zeeland
17	Annie Janssen	Neerkant
17	Pé Everaerts	Weert
19	Wim van Hoof	Helmond
20	Jan Vogelsangs	Deurne
21	Ine Spijkers	Lieshout
24	Peter van de Ven	Veldhoven
24	Thea van Gelderen	Bladel
24	Lies Bernaerts - Bonte	Weert
24	Anja van Kempen	Liempde
24	Annie Lathouwers-de Poorter	Sint-Oedenrode
25	Ben Duin	Nijmegen
26	Irma van der Zande	Heeze
26	Jenny van Genugten	Sint-Oedenrode
28	Anneke Hekker	Heeze
28	Arthur Verhappen	Eindhoven
28	Jo Lepoutre	Geffen
28	Wim Lubberding	Eefde
29	Leny Boender	Hellevoetsluis
29	Jan Bruel	Oss
29	Sonja Arfman	Kapel Avezaath
29	Ben de Coninck	Veldhoven
30	Ria van Dijk - de Bie	Waalre
30	Stefan Spruit	Utrecht
31	Peter v.d. Meijs	Eindhoven

Ook bij de Rooise Avondvierdaagse liet onze voorzitter Marinus zich van zijn meest toegewijde kant zien!

Deze leuke actiefoto werd ons toegestuurd door Betsie van Mil.

AUGUSTUS

1	Ria Trienekens	Eindhoven
1	Jeannine Beelen	Best
2	Paul van Alphen	Gilze
3	Wilhelmien van Roon - v/d Rijt	Best
3	Els Scheepers	Weert
4	Harry van Heel	Schijndel
4	Lucas van Dongen	Tilburg
6	Angela de Boer	Ommel
6	Ria Mitchell - Vermeulen	Best
6	Laura van Laarhoven	's-Hertogenbosch
7	Pia Heupink - Bouwens	Lieshout
7	Henk Verbeek	's-Gravenhage
7	Ben Pauw	Heeze
8	Kor Heusdens - v.d. Wielen	Eindhoven
8	Ernst-Jan van Eck	Rotterdam
8	Anny van den Broek - van Dooren	Venhorst
9	Marion Hoef - Amsterdam	Vierpolders
10	Sjannie van Hoof - van Bussel	Helmond
11	I. de Bruijne	Maarheeze
11	Tessa Donath	Best
11	Sjaan Verbakel - v.d.Tillaer	Erp
11	Martien Janssen	Deurne
12	Loek Zwennes	's-Gravenhage
12	Coby Kersten - Gosens	Goirle
12	Frans Willems	Luyksgestel
12	Theo Bouwmans	Weert
12	Jo Meulendijks	Maastricht
12	Riky Hak	Sint-Oedenrode
13	Jo van Lieshout	Heeswijk-Dinther
14	Miranda Vossen - Kursten	Budel-Schoot
14	Ad Verbakel	Erp
15	Harm Makken	Eindhoven
15	Robert van Aggelen	Deurne
15	Tomas Veerman	Huizen
15	Jos Donkers	Sint-Oedenrode
15	Marij Minten	Beek en Donk
16	Irene van Leeuwen	Waalwijk
16	Guus Hehenkamp	Haaren
16	Andre Liebregts	Tilburg
16	Martje Mevis	Sittard
17	Wil van der Velden	Lommel (B)
17	Francien Hink	Eindhoven
18	Tiny Bakker - Schokker	Rijpwetering
18	Anton Leijgraaf	Veldhoven
18	Karel Lutke Schipholt	Helmond
18	Agnes Wagemans - van Cauwenberghe	Eindhoven
18	Louis Oostvogels	Prinsenbeek
18	Corry Nettekoven	Eindhoven
18	Lies Brans	Sint-Oedenrode
19	Frans van Wijk	Nuenen
19	Ad van Rooij	Sint-Oedenrode
20	Wim van den Biggelaar	Best
20	Annie Verbakel	Erp
20	Kees van Vessem	Eindhoven
20	Frans van den Meer	Heeze
21	Bert van Rooij	Geldrop
21	Smit Theo	Eindhoven
21	Jannie van den Heuvel	Eindhoven

JARIGEN (VERVOLG)

21	Henry Gerrits	Sint Michielsgestel
22	Wil Paardekooper	Valkenswaard
22	Hans van Ginkel	Zwijndrecht
22	Corrie Kastelijan	Sint-Oedenrode
24	Christiaan Koehler	Nuenen
25	Maria Spaan	Beek en Donk
25	Marleen van Otterdijk - Schroen	Nederweert
26	Jan van Herwaarden	Helmond
26	José Houtappels	Eindhoven
27	Jeanne van Roosmalen	Breugel
27	Harrie van Meer	Nuenen
27	Minet Vlassak	Best
28	Lambert Lieferring	Eindhoven
28	Willy v/d Oever	Sint-Oedenrode
29	Ria Hageman	's-Gravenhage
29	Marian Janze	Groot Ammers
29	Minke Scheepens	Oost- West- en Middelbeers
30	Leo Hoogeveen	Nuenen
30	Martien Verbakel	Erp
30	Mariet van Lanen	Somereren
31	Truus Lutters	Deurne
31	Keetje Sars	Eindhoven

SEPTEMBER

1	Nelleke van Gennip-Bekx	Mierlo
2	Marianne Turksema	Neeritter
2	Martijn van Gerwen	Deurne
3	Nelly Leijgraaf - Mols	Veldhoven
3	Peter Rijkers	Eindhoven
4	Piet van de Heyden	Sint-Oedenrode
4	Truus van Vessem	Eindhoven
4	Mat Crijns	Heeze
4	Fons van Dooren	Best
5	Iet Smits - Engelen	Son
5	Ingrid Neijnens	Valkenswaard
5	Toos v.d. Hoof - v.d Ven	Oost- West- en Middelbeers
6	Tineke Coolen - v.d. Weijer	Nuenen
7	Inge Tromp	Weert
7	José Daamen	Eindhoven
7	Els de la Parra	Aarle-Rixtel
7	Co Tops	Geldrop
7	Johan van de Hoogenhoff	Helmond
7	Jessica Hoevenaars	Boekel
8	A. Brouwers	Sint-Oedenrode
9	Wim van Gemert	Eindhoven
10	Fokke Hendriks	Heeze
10	Ewald Terra	Heesch
10	Mirjan Naninck	Eindhoven
11	Yvonne Geerden	Veldhoven
11	Peter Ruijters	Uden
11	Adri van der Pol - Comijn	Amersfoort
11	Marieta Klein	Eindhoven
12	Lies Wesseling	Berlicum
12	Annie van Doorn	Somereren
13	Dirk Hagens	Geldrop
14	Theo Weerman	Nuenen
15	Maria van Stratum	Best
15	Bert Vloet	Uden

LEDENADMINISTRATIE

Jet van den Bersselaar-Dreesen,
Postbus 6155, 5600 HD Eindhoven
040 2524404, j.f.c.j.vande.Bersselaar@freeler.nl

Alle wijzigingen rechtstreeks doorgeven aan de ledenadministratie. Mocht u bezwaren hebben tegen een aspirant-lid, dan verzoeken wij u dat binnen 14 dagen na het verschijnen van het verenigingsorgaan met argumenten te melden bij het secretariaat. Het lidmaatschap gaat pas in als de verschuldigde bedragen zijn ontvangen. Om in aanmerking te komen voor korting op het inschrijfgeld bij OLAT-tochten is het noodzakelijk uw lidmaatschapskaart te tonen bij de inschrijving.

AANMELDING

Dhr. Peter van Beljouw

Zijtaartseweg 11, 5491 SG Sint-Oedenrode

Dhr. Marcel Somer

Generaal van Geenlaan 5, 5623 JC Eindhoven

Dhr. Christ de Louw

Annastraat 204, 5282 MZ Boxtel

Mevr. Nina Hoogerbrugge

Sterrenweg 11, 2651 HZ Berkel en Rodenrijs

ADRESWIJZIGINGEN

Mevr. Diny van Hoof

nieuw adres: Witte de Withstraat 33, 5666 EH Geldrop

Mevr. Ellie Perham

nieuw adres :Leuvenlaan 35, 628 WE Eindhoven

ZIEKENBOEG

Lenie van Roosmalen tobde al een jaar met een pijnlijke arm door een valpartij. Pas onlangs bleek de oorzaak: een gescheurde spier. Na de operatie (6 juli) zit Lenie nog zes weken in het verband. Zie voor het adres op pagina 1, bij onze voorzitter.

Wie wordt de nieuwe bureauchef van de KWD?

De organisatie van de Kempische Wandeldagen komt nog steeds een 'bureauchef' tekort.

Simpel gezegd lopen er tijdens de KWD drie 'OLAT-bobo's' rond: eentje binnen, eentje buiten en eentje voor de financiën en de huishoudelijke kwesties. De man die buiten rondloopt is Joop Wesseling; voor de geldzaken zorgt Hein Lenders, maar de vacature voor de binnendienst is sinds het vertrek van Jacques Smit nog niet opgevuld.

In de praktijk komt het erop neer dat Joop nu een dubbele taak krijgt toegeschoven. Dat is verre van ideaal – niet alleen voor Joop zelf maar ook voor de organisatie als geheel. De verantwoordelijkheid voor het reilen en zeilen op het inschrijfbureau laat zich immers moeilijk combineren met de taken buiten.

Wie zin heeft om op 4, 5 en 6 augustus deze belangrijke vacature op te vullen, kan zich nog aanmelden.

Nadere inlichtingen bij Mia Dielesen, tel. 040-252742 of kwdagen@dielesen.demon.nl

Sectie Lange Afstand KNBLO-NL

LONG DISTANCE WALKERS EN KENNEDY WALKERS

De afgelopen periode heeft de sectie Lange Afstand een aantal wandelaars onderscheiden voor de door hen geleverde prestatie. De Long Distance Walkers zijn uitgereikt aan wandelaars die vijf of meerdere tochten van tenminste 110 kilometer aflegden. Voor de Kennedy Walker komt men in aanmerking bij het voltooien van vijf of meer wandeltochten van 80 km (Kennedytochten).

Verdere informatie over wat deze KNBLO-sectie doet vindt u onder andere op de site www.lange-afstand-wandelen.nl
Alle tochten van 2006 vindt uw in de nieuwe Lange Afstand Kalender.

50x Long Distance Walker

006 Jos van Gorp Kasterlee (B) RWV

Master Long Distance Walker goud

Gerard van der Klift Schiedam RWV

Long Distance Walker brons

086 Ton Groenendaal Rotterdam RWV

25x Master Kennedy Walker

Wim Ubben Sweikhuizen wsv Limburg

Math Muris Maastricht

Master Kennedy Walker goud

Mariet Douven-Mackus Ospel OLAT

Jack Hendriks Veldhoven OLAT

Ilona Klinkerdon Maassluis RWV

Marguerite Rose Steenwijk FLAL

Super Kennedy Walker zilver

Wim Freriks Winterswijk sv de LAT, OLAT

Kees Holleman Den Haag SDS, Haaglanden

Maarten van der Velde Hoogezand FLAL

Tineke van der Velde Hoogezand FLAL

Jeanie van Steijn Kerkrade

Jan van Boerdonk Sint-Oedenrode OLAT

Kennedy Walker brons

Wim Bandsma Hilversum

Rob Faltin Amsterdam

H.Groenewegen Arnhem

Elly Sleddens Oirschot

Petra Visser Bergen op Zoom wsv Noord-Brabant

De honderdste Kennedymars van Adje Mollen

Deze kop is niet helemaal juist, want Adje liep voor de honderdste keer mee voor het Master Kennedy Walker systeem, dat in 1994 is ingevoerd. De Kennedymars bestaat al meer dan veertig jaar. Voor de jongere leden die dit nog niet weten: in 1963 'uitgevonden' door president John Kennedy, die vond dat elke Amerikaanse soldaat in staat moest zijn om binnen twintig uur 50 mijl (80 kilometer) te lopen.

Er zullen wellicht wandelaars zijn die al vroeg (eind jaren zestig/begin jaren zeventig) met het lopen van Kennedymarsen begonnen zijn en die met een gemiddelde van 3 à 4 tochten per jaar ook de honderd bereikt hebben.

Maar terug naar zaterdag 17 juni 2006 in Rijsbergen, waar het

Ad Mollen is de eerste Nederlander die de magische 100 vol maakt; iets waar hij jaren naartoe leefde. Zijn navolgers, onder wie Marcel Dekker (De Lat en RWV), moeten nog heel wat Kennedymarsen lopen om dit te evenaren.

voor Adje zo ver was. Een wandelmaat van hem had al iets geregeld met het Eindhovens Dagblad voor een foto en een interview, en ook de organisatie was op de hoogte.

Hij had mij de dag van tevoren nog gebeld, dat hij om 14.00 uur binnen hoopte te zijn, maar dat werd uiteindelijk tien voor vier, en dat terwijl de hoeveelheid (alcoholische?) drank die hij die nacht en ochtend tot zich genomen had, niet zo groot was. Er was echter een andere factor die hem en andere deelnemers parten speelde: de hitte. Rond een uur of twaalf was het al 26 graden.

Toen ik met Jan Bruel met de bus van Breda naar Rijsbergen reisde, kreeg ik de indruk dat het om een omvangrijke happening ging. Want de chauffeur zei dat hij een heel stuk moest omrijden omdat zowat het hele centrum afgesloten was. Dit had men echter niet gedaan voor de Kennedymars, maar voor de St. Bavolooop, een hardloopwedstrijd die later op de dag plaats zou vinden.

De Kennedymars van Rijsbergen telde 98 deelnemers, en om dan toch een beetje meer inkomsten te krijgen, wordt er tegenwoordig een 40- en 25-km-traject in opgenomen. Chapeau voor de organisatie, die ondanks de teruglopende belangstelling dit evenement blijft organiseren.

Omdat het in zijn eigen Brabant was, waren we toch nog met tien supporters, en kreeg Adje als blijvende herinnering twee t-shirts en een beker met gravure. Het Rijsbergen-Kennedyshirt kreeg hij van de organisatie cadeau.

Jammer dat de OLAT-mensen van het Lange Afstands- en Prestatiewandelen schitterden door afwezigheid, maar ik neem aan dat hier in een later stadium nog wel aandacht aan besteed zal worden.

-Peter van de Ven-

WANDELEN OP DINSDAG

Om de veertien dagen vertrekt er op dinsdag om 10.00 uur een groep wandelaars om met elkaar zo'n 20 km te wandelen in een leuk tempo.

Genietend van de natuur brengen we met elkaar de dag door en zijn meestal rond 15.30 uur weer terug in het café van vertrek.

In de winter hebben we meestal de lunchpauze in een café. In de zomer eten we soms het meegebrachte lunchpakketje op aan de rand van een ven of in het bos.

Het café van vertrek gaat vaak speciaal voor ons om ± 09.30 uur open en heeft dan vanzelfsprekend de koffie klaar.

Wie zin heeft om mee te doen hoeft alleen maar op tijd bij het vertrekpunt te zijn, natuurlijk met eten en drinken voor onderweg. Behalve de gebruikte consumpties zijn er géén kosten aan de wandeling verbonden.

We hebben een aantal vaste deelnemers die een structurele bijdrage leveren aan het programma. Hierdoor wordt het leuk en afwisselend en kunnen we van de Brabantse of Limburgse natuur in al zijn variaties genieten.

Wij wensen u veel wandelplezier en wie weet tot ziens.

Vanzelfsprekend loopt iedereen voor eigen risico mee.

Meer informatie:

Truus van Vessem 040 2110413

Jos Scheepers 0495 535848

Kees van Iersel 0411 621706

ZOMERPROGRAMMA 2006

Datum	Route	Startpunt
18 jul	Tilburg West	De Kivietshoeve Nijkerkstraat 1, 5045 MC Tilburg
01 aug	Volmolentocht	Manege, Volmolen 9 Neeroeteren (B)
15 aug	de Plateaux	Venbergse Molen, Molenstraat 211 5556 TA Valkenswaard
29 aug	't Paarse pad	Partycentrum Cocody, Zwembadweg 15, 5663 PL Geldrop
12 sept	Bruggetjesroute	Café Schuttershoeve, Grote Steeg 10, 6006 TE Weert
26 sept	Grevenschuttocht	Hut van Mie Pils, Leenderweg 1, 5583 TC Aalst
10 okt	Langs de Donge	't Trefpunt, Hoofdstraat 91, 5109 AB 's Gravenmoer
24 okt	Wandelen om Lierop	Café 't jagershuis, Hogeweg 2, 5715 AR Lierop

ROOISE WANDELINGEN

OLAT seniorenwandegroep Sint-Oedenrode

Elke dinsdag starten wij om 10.00 uur voor een fikse wandeling op een bepaald punt in Sint-Oedenrode.

We wandelen ongeveer twee uur. Iedereen kan in zijn eigen tempo wandelen.

Er zijn 5 startpunten:

Den Toel	Pastoor Smitsstraat 4, Olland
Den Beckart	Oude Lieshoutseweg 7, Nijnsel
't Riethof	Pastoor Teurlingsstraat 30, Boskant
Oud Rooy	Markt 13, Sint-Oedenrode
Vresselse Hut	Vresselseweg 33, Nijnsel

PROGRAMMA 2006

Datum	Startpunt
11 juli	De Beckart
18 juli	Het Riethof
25 juli	Oud Rooy
01 aug	Den Toel
08 aug	De Beckart
15 aug	Het Riethof
22 aug	Oud Rooy
29 aug	Vresselse Hut
05 sept	Den Toel
12 sept	De Beckart
19 sept	Het Riethof
26 sept	Oud Rooy
03 okt	Den Toel

Deelname voor OLAT-leden is gratis, dit op vertoon van hun OLAT-clubpas. Niet-leden betalen 1 euro. Dit kan contant of via een strippenkaart.

Vanzelfsprekend wandelt iedereen voor eigen risico mee.

Meer informatie:

Marinus van Roosmalen 0413 475467 of

Betsie van Mil 0413 475454

CLUBREIZEN 2006

zaterdag 26 aug. GR 576 Nandrin – Huy 25 - 19 km
weekend 23/24 sept GR AE zat. Chiny – Chassepierre 17 km
 zon. Marbehan – Suxy 20 km
zaterdag 28 okt GR 573 Brug Belleheid – Theux 24 - 17 km

Inschrijven: minimaal een maand van tevoren met vermelding van: tocht, aantal personen, opstapplaats, afstand.
 Gironummer 706801 t.n.v. OLAT-clubreizen te Weert

Inschrijfgeld:

Weekend: leden € 55,00; niet leden € 65,00
 Dagtocht: leden € 19,00; niet leden € 23,00
Prijzen zijn onder voorbehoud!

Na-inschrijvers kunnen alleen mee als er nog plaats is.

Indien men op de woensdag voor de tocht nog geen bericht heeft gehad, kan men informeren van woensdag- tot vrijdagavond of er nog plaats is.

Afmelden: Bij verhindering zal, indien dit uiterlijk 10 dagen voor de tocht is doorgegeven, de betaling doorgeboekt worden naar de volgende tocht of (na aftrek van € 1,10) worden teruggestort. Bij afmelding binnen 10 dagen voor de tocht wordt niet meer terugbetaald of teruggestort.

Opstapplaatsen:

Eindhoven NS (Fuutlaan) 7.35 uur
 Weert NS 8.10 uur

Bij voldoende belangstelling ook in: Sint-Oedenrode, Son, Leende, Veghel, Keldonk, Helmond, Someren en Nederweert.

Tenslotte: Zorg voor een geldig grensdocument. Er is een excursieverzekering afgesloten. Deze geldt niet voor bagage en kostbaarheden.

Informatie en inschrijfadres:

Toon van Wordragen, Juliana van Stolbergstraat 10,
 6006 ZM Weert, 0495 537775
 toon.van.wordragen@hetnet.nl

KW DAGEN 2006

De Kempische Wandeldagen van OLAT hebben een recreatief karakter. Ze gaan zoveel mogelijk over onverharde paden. Voor iedere dag is er een ander parcours uitgezet door omliggende natuurgebieden, zoals het Dommeldal, de Strabrechtse Heide en Gijzenrooi.
 Er is dagelijks keuze uit drie afstanden.

Datum: 4, 5 en 6 augustus 2006
Startplaats: Sporthal Kievit, Linze 13, Geldrop

Afstanden Starttijden:

35 km	7.00 - 10.00 uur
25 km	8.00 - 11.00 uur
15 km	9.00 - 12.00 uur

Inschrijfgeld vóór 1 juli

	lid OLAT	lid KNBLO/NWB	niet-leden
3 dagen	€ 3,00	€ 6,00	€ 7,50
2 dagen	€ 2,00	€ 4,00	€ 5,00
1 dag	€ 1,00	€ 2,00	€ 2,50

Inschrijfgeld ná 1 juli

	lid OLAT	lid KNBLO/NWB	niet-leden
3 dagen	€ 4,50	€ 7,50	€ 9,00
2 dagen	€ 3,00	€ 5,00	€ 6,00
1 dag	€ 1,50	€ 2,50	€ 3,00

Overnachten

Men kan overnachten in de sporthal (eigen luchtbed en slaapzak meenemen) of met tent of caravan op een naastgelegen veld, vanaf donderdag 16.00 uur tot maandag 10.00 uur.

Overnachting kost € 6,00 p.p.p.n. in tent of slaapzaal, of € 7,00 per caravan, en kan uitsluitend geregeld worden aan de start. Vooruitbetalingen worden teruggestort.

Overnachten kan eventueel ook bij particulieren. Daarnaast kan men bij de VVV terecht voor logies in hotels of bij particulieren.

Informatie en inschrijvingen:

Mia Dielesen, 040-2552742 of kwdagen@dielesen.demon.nl

LANGE AFSTAND, PRESTATIE EN SNELWANDELEN

Stand OLAT-clubkampioenschap per 20 juni 2006

OLAT-leden moeten zich binnen 2 dagen na het volbrengen van de tocht melden bij:
Ad van Asten, 0499-473767
of: a.asten1@chello.nl

1	Ernst Westerhoff	10425
2	Marcelino Sobczak	10380
3	Hugo Prinsen	7915
4	Wim Freriks	7770
5	Hans de Vries	6660
6	1 Hanny Klumpkens	6200
7	Gerrit van Haandel	5435
8	Rolf Craanen	4860
9	Frances Rouppe vd Voort	4710
10	2 Connie Raijmakers	4400
11	Huub Raijmakers	4315
12	Mart Douven	3650
13	3 Carry Ombelet	3560
14	Boetje Huliselan	3340
15	Erik Dikken	2975
16	Wim van Gemert	2845
17	Sjef Koolen	2675
18	Frits Mennen	2480
19	Kees Lambregts	2365
20	4 Anja van Kempen	2260
21	Klaas Bakker	2105
22	Ad Mollen	2085
23	Henk Vink	2040
24	Co Tops	1975
25	Jelte van der Zee	1900
26	Theo Klanke	1820
27	Rob Keetlaer	1800
28	5 Henny van de Haring	1775
29	6 Mariet Douven	1690
30	7 Nicole Nacken	1580
31	Gerrit Arfman	1540
32	Paul Canters	1420
33	Evert v Ampting	1400
34	Ben Duin	1330
35	Ad Verbakel	1290
36	Claude Herman	1280

37	Kees Punselie	1110		Gerrit Legierse	360
38	Kees Mol	1080		13 Corry Nettekoven	360
39	8 Mariette v Ampting	1040		Ted Liebrechts	360
40	Piet Bernaerts	810		Louis Vernie	360
41	Ronald Iliohan	800		Hans Bontekoe	360
42	Jan Warrink	790		Frans Smits	360
43	Jack Hendriks	740		13 Maria van Hoek	360
44	9 Coby Visser	720		13 Josee Schimmel	360
	Rini Welten	720		Jan van Boerdonk	360
	Gerard Meeuws	720	69	Henri Floor	350
47	Wil Timmermans	710	70	Peter Koolen	325
48	Wim vd Wittenboer	685		17 Mia Dielesen	325
49	Cor v/d Heijden	680	72	Piet van Buul	275
	10 Jeannette v Boerdonk	680	73	Rien Taks	270
	10 Jans v Griethuizen	680	74	Geert van Dijk	250
52	Ron Timmermans	575		Jan van Houtum	250
53	12 Doortje vd Akker	525		Hans van Grol	250
54	Peter Rijkers	360		Frans van Horrik	250
	Hans van Ginkel	360		Tjeu vd Kerkhof	250
	13 Riet Emans	360		18 Maria vd Oetelaar	250
	Peter vd Ven	360		18 Nelly van Bommel	250
	Wim Coolen	360		Ton van Dijk	250
	Theo Gijzen	360	82	20 Mirjam Kies	50

Programma OLAT clubcompetitie '06

Datum	Plaats	Cat.	Afstand	Punten
8 juli	Texel	L.A.	80 km	360
3 aug	Geldrop	L.A.	110-80 km	460-360 / Bonus: 250
18 aug	Ooltgensplaat	L.A.	110 km	460
19 aug	Melderslo	L.A.	80 km	360
19 aug	Breda	L.A.	80 km	360
19 aug	Isle of Man	W/P	24 uur/100 EM	400 / Bonus: schema
26 aug	Leerdam	L.A.	60 km	250
2 sep	A'dam-Tilburg	L.A.	125 km	510
8 sep	Haaksbergen	L.A.	80 km	360
8 sep	Zeewolde	L.A.	110 km	460
9 sep	Waalwijk	L.A.	80 km	360 / Bonus: schema binnen 13 uur
15 sep	Bergeijk	L.A.	80 km	360
16 sep	N'megen-R'dam	L.A.	160 km	630

Agenda snelwandeldwedstrijden en prestatietochten

Datum	Plaats	Vereniging	Informatie
20 aug	Woerden	Clytoneus	NK 20 km en 5 km, sportpark Cromwijck, Waardsedijk 29 Nadere info: Hans de Vries of http://www.clytoneus.nl/
26 aug	Sittard	Unitas	Handicapwedstrijd, 3 km, stadion AV Unitas. De snelsten starten het laatst.
2 sept	Rotterdam	RWV	Recordwedstrijden snelwandelen, 3, 5, 10, 20 en 30 km en 2 uur, wedstrijdterrein Nenijtjo. Voorinschrijving tot 20 aug; geen na-inschrijving Nadere info: Hans van der Knaap: 010-4662015, of Gijs den Ouden: 0181-624046 of www.rotterdamsewandelsportvereniging.nl
8 sept	Zaandam	AV Zaanland	Uurloop snelwandelen, 19.30 uur, Vincent van Goghweg. Inschrijven bij de start. Nadere info: Gerrit Tigchelaar: 0251-240082, of www.tigch.nl/snelwandelen .
16 sept	Roubaix		28 uur van Roubaix (Frankrijk), van 16 op 17 september
1 okt	Tilburg	Hart van Brabant/RWV	NK 50 km snelwandelen + prestatiewandeltochten van 1, 3, 5, 10 en 20 km, terrein Bijsterveldenlaan. Nadere info: zie bij 2 september

VEEL OLAT-DEELNEMERS OP 20e SUPER-EURAUDAX

Eénmaal per jaar is er een 'Super Euraudax wandeltocht' van 200 kilometer die beurtelings in een van de deelnemende landen (Canada, Frankrijk, België, Duitsland, Denemarken en Nederland) wordt georganiseerd. Bij een Euraudax wandeltocht wordt – onder leiding van een baankapitein – in groepsverband gewandeld met een snelheid van 6 km/uur, waarbij gemiddeld 50 minuten wordt gerust per 25 kilometer. De totale duur van de tocht bedraagt hierdoor 40 uur.

Dit jaar werd de 20^e Super Euraudax in Nederland gehouden, en wel in Amerongen. Daar stonden op vrijdag na Hemelvaart 120 deelnemers aan de start : 1 uit Denemarken, 3 uit Duitsland, 17 Belgen, 37 Fransen en 62 uit Nederland. Drie Fransen doen voor de twintigste keer mee. OLAT was de best vertegenwoordigde vereniging, met 12 leden: Ernst Westerhoff, Rolf Craanen, Wim Freriks, Marcelino Sobczak, Hanny Klumpkens, Gerrit van Haandel, Hugo Prinsen, Roland Iliohan, Jan Vogelsangs, Nicole Nacken, Jans van Griethuizen en Hans de Vries.

De organisatie had een hele mooie en afwisselende route uitgezet door prachtige natuurgebieden. We liepen over de Utrechtse Heuvelrug, door de Gelderse Vallei, het rivierenland-schap en over de Veluwe. Helaas werkte het weer minder goed mee. Weliswaar startten we vrijdag bij dageraad in het zonnetje, maar kort daarna begon het te betrekken, waarna het negen uur lang onophoudelijk bleef regenen. Motregen en stortbuien wisselden elkaar af. In de nacht waren er gelukkig ook nog enkele opklaringen. De volgende dag was weer guur.; veel wind met zo nu en dan een bui. Door dit weer had ieder meer aandacht voor zichzelf en kwam de prachtige route wat minder tot haar recht. Helaas moesten Jan Vogelsangs (vanwege te weinig kilometers in de benen) en Nicole Nacken al in een vrij vroeg stadium stoppen. En Jans van Griethuizen had pech op het einde van de tocht. Zij had bijna 190 kilometer – dus 38 uur – probleemloos en heel goed gewandeld, totdat zij in het zicht van de haven ineens erg schuin ging lopen en alleen met twee paraplu's als wandelstokken nog verder kon gaan. Haar lichaam gaf het teken: 'tot hier en niet verder'.

De EHBO is erbij gehaald en die heeft haar helaas moeten adviseren te stoppen. Hieraan heeft zij gevolg gegeven. Een paar dagen later vertelde dat ze gelukkig weer helemaal is hersteld. Zij heeft enorm genoten van de tocht en is terecht trots op zichzelf dat zij de juiste beslissing heeft genomen om te stoppen. Pure klasse als je ook in het zicht van de haven een dergelijk verstandig besluit kunt nemen en daar zo nuchter op kan terugkijken.

De overige negen OLAT-leden arriveerden zaterdagavond met nog zo'n honderd anderen weer in Amerongen en hebben deze tocht helemaal volbracht. Een mooie prestatie!

-Hans de Vries-

EMOTIONELE INTOCHT NA PARIJS-TUBIZE (292 KM)

In ons mei-nummer had Willy Timmermans het al aangekondigd: hij wilde Parijs-Tubize volbrengen; 292 km in vier dagen. Goed getraind reist hij op 1 juni met negen andere leden van het Belgische Wandelmeew naar een sporthal in Lagny-sur-Marne.

Daar loopt de volgende ochtend de wekker af voor de eerste etappe: 75 km naar Pierrefonds. Willy is de hal nog niet uit of hij maakt rechtsomkeert om zijn windjack uit de bagage te halen, zo koud is het. Pas na de middag kan het jack weer in de tas. Er doen 67 wandelaars mee. Nagenoeg de hele dag wordt over asfalt of beton gelopen, tussen akkers, velden en bossen. De heuvels zorgen voor enkele pittige klimmetjes. De laatste 12 km zijn zwaar: een bijna rechte weg waar geen eind aan lijkt te komen. Een groot kasteel bovenop een heuvel markeert de finish voor die dag. Het is goed gegaan, Willy heeft geen noemenswaardige fysieke problemen en de EHBO hoeft maar één klein blaartje door te prikken.

Dag 2 gaat naar Ribemont (79,6 km). Het is fris, Willy heeft goed geslapen maar desondanks valt hij na een uur onder het lopen in slaap en die toestand houdt twee uur aan. „Hele stukken heb ik niet gezien, soms schrok ik wakker”, schrijft hij op de website wandelervaring.nl. Zodra hij weer bij de les is gaat het tempo flink omhoog. De omgeving is afwisselender dan de dag ervoor, met pittoreske dorpjes. Halverwege wordt de lunch geserveerd in een kasteel bovenop een heuvel. Na een vermoeiende, lange klim wacht de beloning van een prachtig uitzicht. Er is ook tijd genoeg om wat rond te kijken en te rusten. De middag is zonnig en twee minder getrainde wandelmaten hebben het zwaar. De rust die ze zich na 60 km gunnen, loopt zo lang uit dat de organisatie ingrijpt: nú doorlopen. Het resterende deel bestaat uit ellenlange asfaltwegen en het trio komt laat binnen.

Op eerste Pinksterdag wacht een etappe van 77,7 km naar Feignies. Na alweer een frisse start steekt er ook nog een kil windje op. Het parkoers is behoorlijk heuvelachtig. Willy heeft flink doorgestapt zodat hij op de grote rust in Boué wat kan bijslapen voor het eten wordt opgediend. De wegen zijn lang maar gelukkig niet kaarsrecht. Bij elke gelegenheid stopt Willy zich vol met eten en drinken, zoveel hij kan; het is echt nodig. Na binnenkomst in een moderne sporthal kijkt hij terug op de zwaarste etappe tot nu toe.

Op de laatste dag hoeven de wandelaars 'maar' 60,5 km af te leggen. De wekker loopt weer om 02:00 af. Voor sommigen het sein om meteen naar de EHBO te rennen om voeten te laten afplakken. Willy niet, zijn voeten doen het goed. Een deel van het parkoers loopt door België. Om bij de finish niet teveel uit elkaar te lopen laat men de wandelaars onderweg driemaal hergroeperen; de eerste keer in Mons. Op de volgende grote rust geeft Willy een rondje weg, want toevallig is hij vandaag ook jarig.

Enkele Wandelmeew-lopers krijgen gezelschap van familieleden, en op de volgende rust voegen Wilma en Ronnie zich bij de groep. Vlak voor het eind komen de emoties boven: „Ik heb het geflikt!”. Net als elk jaar bij de Nijmeegse vierdaagse. De adrenaline stroomt door het lijf, de batterij is nog lang niet leeg. Wandelmeew gaat met tien man tegelijk over de finish, Wilma deelt rozen uit, het geluksgevoel is compleet. De organisatie krijgt een pluim voor de verzorging: bijzonder goed, wat anderen ook mogen beweren. Het enige minpuntje is de Franse koffie...

-Willy Timmermans/wandelervaring.nl/bewerking Mirjam Kies-

Jans van Griethuizen

Connie en Huub Raijmakers verbeteren hun persoonlijk record op de 100 km in Schiedam

Oogst RWV-weekend: Continental Centurion...

In het weekend van 3 en 4 juni organiseerde RWV het Wandelweekend in Schiedam. De weersomstandigheden waren uitstekend te noemen. Zonnetje, weinig wind met temperaturen tussen de 7 en 19 graden. Door de felle zon voelde het wel een stuk warmer. In totaal verschenen 72 deelnemers aan de start.

DE 50 EM

Op de 50 Engelse Mijl (80,467 km) stonden 16 personen aan de start. Niemand was verbaasd dat Pedro Huntjens (Unitas) al snel de leiding nam en de wedstrijd heel makkelijk op zijn naam schreef in 09:44:44. Voor Pedro was deze tocht een training; hij wandelde voor zijn doen rustig aan.

Nummer 2, Anton Nap (RWV) had 40 minuten meer nodig en Hugo Prinsen van onze vereniging eindigde op een fraaie derde plaats. Frances Ruppe van der Voort – ook OLAT – finishte nog ruim binnen de 12 uur op een negende plaats.

Carry Ombelet, ook lid van OLAT en de enige dame van deze wedstrijd, had zich ook tot doel gesteld om Kennedyvriend te worden en moest daarvoor deze Kennedymars ook binnen de 12 uur afronden. Dankzij een paar laatste snelle ronden is haar dit gelukt. Een fraaie prestatie!

Ons lid Ad Mollen deed het veel rustiger aan. De tijd was

voor hem niet van belang. Zijn doel was het volbrengen van de 98ste Kennedymars onder de vlag van de KennedyWalker.

DE 100 KM

Op de 100 kilometer gingen zes personen van start. Ad Leermakers (Atilla) nam al snel de leiding kort gevolgd door onze leden

Connie en Huub Raijmakers.

Na zo'n 30 kilometer moest Ad in tempo een stapje terugdoen. Connie en Huub konden het gekozen wandeltempo wel vasthouden. Hierdoor wisten zij deze afstand te winnen in een prachtige tijd en verbeterden zij hun persoonlijk record met circa 1 uur.

DE 100 EM / 24 UUR

Op de 100 Engelse Mijl (160,934 km) / 24 uur gingen 41 personen van de start.

Rieks Haan (RWV) nam direct de leiding en niemand kon bij hem in de buurt blijven. Hij wist de 100 Engelse Mijl in goed 19 uur af te ronden.

Bart Snoeren (Scorpio) en Frans Leijtens (RWV) liepen van het begin op positie 2 en 3. Vanaf kilometer 68 werkten zij samen. De eerste 100 kilometer ronden zij binnen 11.30 uur af; goed voor de titel Honderdman nummer 67 en 68. Kort daarna stopten zij.

Daarna werd de tweede plaats in de wedstrijd over

Op de foto, met de klok mee, vanaf de linkerpagina linksboven: Marcelino Sobczak, Erik Dikken, Ernst Westerhoff, Wim Freriks, Gerrit van Haandel, Hanny Klumpkens, Connie en Huub Raijmakers (nummer 110 en 111; rechts geflankeerd door Ad Leermakers en links door Rinus Meyers), Frances Ruppe van de Voort (81; achter hem Wim Brink), Ad Mollen en Carry Ombelet.

Alle foto's zijn gemaakt door Danyell Onbehaugen.

en Kennedyvriend(in)

100 Engelse Mijl overgenomen door ons lid Marcelino Sobczak – vriend/levenspartner van Carry Ombelet – die deze plaats niet meer afstond en binnen 21 uur finishte. Een uitstekende en verrassende prestatie voor een debutant op deze afstand. En met deze prestatie is hij ook nog eens de snelste nieuwe Continental Centurion.

Ernst Westerhoff en Gerrit van Haandel (beiden OLAT) liepen deze hele wedstrijd zij aan zij en kwamen binnen de 22 uur over de finish. Wim Freriks (ook OLAT) volgde hen binnen een half uur.

Onze leden Erik Dikken en Hans de Vries probeerden ook de 100 EM binnen 24 uur af te ronden. Helaas is hen dit niet gelukt en zij stopten eerder.

Hanny Klumplens (OLAT) draaide haar rondjes samen met Marry Heuvelman-Goudriaan, en Hanny wist binnen 24 uur zo'n 137 kilometer af te leggen.

-Hans de Vries-

RWV Wandelweekend, 100 EM (160,934 km), 3-4 juni 2006

Plaats	Naam	Vereniging	Geb.jr.	Tijd	km/u
1	Rieks Haan	RWV	1965	19:05:22	8,4
2	Marcelino Sobczak	OLAT	1968	20:50:47	7,7
3	Huib v. Broekhoven	RWV	1961	20:58:07	7,7
4	Ties van den Berg	De LAT	1963	21:02:47	7,6
5	Piet van der Kroft	RWV	1944	21:09:18	7,6
6	Jaap Visser	RWV	1937	21:17:02	7,6
7	Robert de Wolf	RWV	1947	21:45:39	7,4
8	Ernst Westerhoff	OLAT	1939	21:50:33	7,4
	Gerrit van Haandel	OLAT	1947	21:50:33	7,4
13	Wim Freriks	OLAT / De LAT	1950	22:17:08	7,2

RWV Wandelweekend, 100 km, 3-4 juni 2006 te Schiedam

Plaats	Naam	Vereniging	Geb.jr.	Tijd	km/u
1 / D.1	Connie Raijmakers	OLAT	1947	12:52:22	7,8
	Huib Raijmakers	OLAT	1948	12:52:22	7,8
3	Ad Leermakers	Attilla	1951	13:58:03	7,2
4	Rinus Meyers		1959	15:06:43	6,6

RWV Wandelweekend, 50 EM (80,467 km), 3-4 juni 2006

Plaats	Naam	Vereniging	Geb.jr.	Tijd	km/u
1	Pedro Huntjens	Unitas	1967	09:44:44	8,3
2	Anton Nap	RWV	1967	10:25:52	7,7
3	Hugo Prinsen	OLAT	1949	10:36:37	7,6
4	Wim Brink		1964	10:43:57	7,5
5	Gerard Rasens	VTM	1949	11:00:32	7,3
9	Frances Rouppe vd Voort	OLAT	1958	11:42:53	6,9
11 / D.1	Carry Ombelet	OLAT	1971	11:53:13	6,8
16	Ad Mollen	OLAT	1947	13:43:11	5,9

RWV Wandelweekend, 24 uur, 3-4 juni 2006 te Schiedam

Plaats	Naam	Vereniging	Geb.jr.	Afstand (km)	Tijd	km/u
1	Huib van Broekhoven	RWV	1961	182,690	24:03:58	7,6
2	Piet van der Kroft	RWV	1944	180,714	24:00:07	7,5
3	Robert De Wolf	RWV	1947	175,766	24:02:13	7,3
4	Rob Frielink	RWV	1946	173,790	24:01:04	7,2
5	Con Bollmann	RWV	1944	168,846	24:04:03	7,0
6	Leo Houben	RWV	1951	166,866	24:07:13	6,9
7	Vincent Yeung	RWV	1965	161,922	23:57:25	6,8
9	Marcelino Sobczak	OLAT	1968	160,934	20:50:47	7,7
12	Ernst Westerhoff	OLAT	1939	160,934	21:50:33	7,7
	Gerrit van Haandel	OLAT	1947	160,934	21:50:33	7,7
16	Wim Freriks	OLAT / De LAT	1950	160,934	22:17:08	7,2
28 / D.4	Hanny Klumplens	OLAT	1949	137,198	23:54:44	5,7
33	Hans de Vries	OLAT	1964	113,462	19:19:04	5,9

Boetje Huliselan en Klaas Bakker lopen hun rondjes in de volle zon

Tweemaal brons op NK Masters in Emmen

KLASSE-INDELING De Nederlandse kampioenschappen atletiek op en rond de baan voor de wat oudere garde, worden dit jaar in Emmen georganiseerd door de Emmer atletiekclub De Sperwers.

Nu dit kampioenschap ver weg is van mijn woonplaats Vught, ben ik weer een van de deelnemers. In eerste instantie mocht ik niet eens meedoen; in mijn leeftijdsklasse ben ik de enige. In de groep 60+ is er ook één deelnemer, dus we worden ingedeeld bij de 55+ klasse. Ach, waarom ook niet, de afstand blijft hetzelfde en anders wandelen we ook altijd samen, zijn we ook concurrenten van elkaar.

BLESSURE Alleen de linker 'doorgezakte' voorvoet geeft nog steeds problemen. Korte wandeltrainingen gaan wel, maar nachttochten vergeet ik even. Ik las nog niet zo lang geleden een artikeltje 'Slapend leren is toch mogelijk'. Misschien moet ik me aanleren om 's nachts te dromen dat ik een wandeltraining doe. Een virtuele wandeling zou een uitkomst zijn, kan ik overdag andere leuke, prettige, plezierige, gezellige dingen doen.

DE WEDSTRIJD Het is in de dagen voor Emmen zomers geworden. 's Morgens om half acht vertrek ik samen met Boetje Huliselan (chauffeur) en Ad van Oyen uit Eindhoven. Onderweg valt het woord medaille en meteen gaat de voet van Boetje wat krachtiger op het gaspedaal en brengt de cruise-control in vordering.

Na ruim twee uur en een wildplas-stop zijn we op de plaats van bestemming. Boetje en ik herkennen verschillende mensen die ook in Linz waren.

Om 12.00 uur precies staat het snelwandelen op het programma. Dit wordt 12.30 uur vanwege een technische storing in de tijdwaarneming. Alle leeftijdsklassen gaan gezamenlijk van start, 22 in totaal – waaronder 3 dames die het na 3 km voor gezien houden. Wij gaan dan nog 2 km door in de volle zon, want de bomen rond de baan zijn niet hoog genoeg om ons midden

op de dag enige schaduw te geven. Desgewenst kunnen we op iedere ronde van 400 meter gebruik maken van een water- en sponspost.

Twaalfeneenhalf keer gaan we de baan rond voor de 5 km die we moeten afleggen. De tijdwaarneming heeft een zonnesteek opgelopen en is nog steeds van slag, we zien de meest gekke cijfers op het bord verschijnen, elke keer als we over de start/finishlijn gaan. Uiteindelijk komt alles toch goed, de drie scheidsrechters langs de baan laten af en toe een bordje zien om ons bij de les te houden.

MEDAILLES Boetje wordt derde in zijn klasse, ik heb ook brons in de 55+ klasse, alleen Ad heeft pech en wordt vierde. Dan is het uithijgen, drinken, douchen, prijsuitreiking, nog wat kletsen en naar huis. Op de terugweg nog een restaurantstop. We zijn om half zeven terug in Vught.

-Klaas Bakker-

De foto's bij dit verslag zijn van Willy Maten (www.avzaanland.com)

NK Snelwandelen Masters M50, 5000m, 10 juni 2006, Emmen

Plaats	Naam	Vereniging	Geb.jr.	Tijd	km/u
1	Jan Cornelis	av Holten	1956	24.59,7	12,0
2	Theo Koenis	sv De LAT	1951	25.42,0	11,7
3	Boetje Huliselan	OLAT	1955	28.00,5	10,7
4	Wim van Bremen	RWV	1955	33.50,9	8,9

NK Snelwandelen Masters M55/M60/M65, 5000m, 10 juni 2006

Plaats	Naam	Vereniging	Geb.jr.	Tijd	km/u
1	Fred Röhner	av Unitas	1951	28.23,1	10,6
2	Alex Wijsman	sv De LAT	1948	28.46,9	10,4
3	Klaas Bakker	OLAT	1937	29.40,2	10,1
4	Ad van Oijen	av Weert	1944	30.24,5	9,9
5	Hans van Wakeren	av Unitas	1951	30.39,8	9,8
6	Aad van Leeuwen	av NOP	1949	31.58,9	9,4

Mergellandtocht: van 6-7 mei 2006:

'n Mooi, zwaar, gezellig en welbesteed weekend

We zijn vanmorgen om 11.00 uur begonnen aan deze rondwandeling door het prachtige, bloesemrijke Zuid-Limburgse landschap, dat nu een van zijn mooiste gezichten toont. Het is warm, we zijn nog niet aan deze zomertemperaturen gewend. Iedereen wandelt in zomertenuue.

Het parcours is voor deze 40e editie ingrijpend gewijzigd. Eerder werd gebruik gemaakt van de route voor auto's, nu wordt het parcours voor fietsers aangehouden, wat meer beklimmingen met zich meebrengt, te beginnen met de Keuterberg. Die ligt op ruim 15 km. en op de top is de eerste wagenrust van 20 minuten. Hier krijgen we twee broodjes, thee, koffie of melk en een gekookt ei.

In de loop van de tocht zullen we merken dat we niets te kort komen, de verzorging is uitstekend. We zijn vanmorgen met 73 deelnemers begonnen en uiteindelijk zullen er twee de tocht niet volbrengen. Er wordt in groep gewandeld met twee voorlopers die niet gepasseerd mogen worden, met een tempo van ongeveer 6,7 km per uur.

Toch is er nog gepijld met eigen NOAD-pijlen (de organiserende vereniging), Mergellandfietsrouteborden en/of Mergellandautorouteborden. De groep valt uiteen in kleinere eenheden, vooral 's nachts komt het goed uit dat er gepijld is. Tussen de voorlopers en de laatste wandelaar is het verschil in tijd toch niet groter dan plm 10 minuten. Er zijn veel bekenden, ook van OLAT, in dit tempo hebben we tijd genoeg om met iedereen een praatje te maken.

De eerste caférust bereiken we na ruim 40 km, waar ook onze weekendtassen klaar staan, die we daarna nog drie keer ter beschikking zullen hebben. Mijn linkervoet heeft geen zin in dit weekend en stribbelt tegen. Rolf Craanen heeft de oplossing: met een stevige (pijnlijke) massage, het goede smeerseltje en een vliedun overtrekje over de bal van de voeten (ook de rechtervoet gelijk behandeld) kan ik er de rest van de tocht mee leven.

Met een boog om Maastricht

Om 19.00 uur vertrekken we uit de binnenrust, het is nu wat aangenamer om te wandelen. We gaan richting Maastricht. We mijden de stad en gaan er niet zoals eerdere jaren dwars doorheen, maar maken een omtrekkende beweging en passeren aan de oostkant om in Eckelrade een tweede binnenrust te hebben na 75 km.

Het is intussen wel na middernacht. Langs de wegen, maar ook op de akkers bloeien de koolzaadbollen, die een heerlijke zoete geur verspreiden. De appelbomen zijn ook nog niet uitgebloeid en als we 's-nachts langs een fruitboomgaard lopen, kunnen we de bloesem ruiken. De meeste wandelaars gaan nog steeds in korte broek, met een nachttemperatuur van 12 graden is dat goed te doen.

Dan naar Eijsden en vandaar terug in noordoostelijke richting, de hoge heuvels tegemoet. Tussen de binnenrusten zijn korte drank- of iets langere wagenrusten. Het begint langzaam licht te worden, als we in Mheer naar binnen gaan voor de derde grote rust na 96 km. Om half zeven gaan we naar buiten. Het duurt niet lang of we zien de zon opkomen over de Limburgse heuveltoppen. Nu beginnen de echte klimmetjes naar Camerig. Na twee korte pauzes waar wat gedronken kan worden, bereiken we het hoogste punt in het Vijlberbos, 'De Boshut', na 113 km. Daar staan

onze tassen voor de laatste keer; vanaf hier is het in vrij tempo wandelen naar Simpelveld. In deze laatste kilometers kunnen de wandelaars nooit zo ver in tijd uit elkaar lopen dat het een probleem voor de organisatie wordt.

Het is gelukkig niet zo warm als op zaterdagmiddag en iedereen zal finishen tussen twaalf en een uur, dus de hogere middagtemperaturen gaan aan ons voorbij. In Simpelveld in het jeugdhuis is ons verzamelpunt na 132 km. Vanaf hier gaan we met z'n allen naar Bocholtz, waar op de gemeentegrens de Harmonie op ons staat te wachten. We krijgen een rode roos als dank voor de geleverde prestatie en hobbelen daarna achter de muziek aan, naar de finishlocatie. Dezelfde waar we de dag tevoren begonnen zijn.

Omdat het een jubileum is, krijgen we allemaal een T-shirt aangeboden. Er wordt nog wat nagepraat, een drankje gedronken, dan stappen we op en gaan met dezelfde auto met Ernst en Ad naar huis. We kijken terug op een mooi, zwaar, gezellig, warm, zonnig, welbesteed wandelweekend.

-Klaas Bakker-

Kempenlandtocht OLAT start 3 augustus in Geldrop

Van donderdag 3 op vrijdag 4 augustus organiseert OLAT voor de achtste keer de Kempenland-tocht. Voor de 110 km is de start om 20.00 uur; voor de 80 km om 23.00 uur. Deze tocht telt mee voor respectievelijk de Long Distance Walker en de Kennedy Walker. Startplaats is weer sportpark Kievit in Geldrop.

Het parkoers is uitgezet door de prachtige natuur van de zuidoostelijke Kempen, met het Leenderbos en het natuurmonument De Malpie bij Valkenswaard als uitgesproken hoogtepunten. In de nachtelijke uren wordt hoofdzakelijk over fietspaden en rustige binnenwegen gewandeld. Er is dan ook even tijd voor persoonlijke verzorging tijdens de cafépauze, naast de mobiele OLAT-verzorging op deze tocht.

Bij het aanbreken van de dag wordt Geldrop weer aangedaan. Na een afstand van resp. 75 km en 55 km staat hier een heerlijke pastamaaltijd op het programma. Na deze onderbreking zal de tocht verder gaan op het parkoers van de Kempische Wandeldagen, die op vrijdagmorgen om 07.00 uur voor de 23^e keer van start gaan. Ook op zaterdag en zondag kunnen de Kempenlandlopers hier eventueel nog aan deelnemen.

De rest van de vrijdag wordt gebruik gemaakt van de verzorgingspunten op het traject van de KWD, aangevuld met 1 of 2 extra posten speciaal voor de Kempenland-wandelaars. Verder is er in Nueneen nog een caférust.

Bij het verschijnen van dit nummer is de termijn van voorinschrijving reeds verstreken. Na-inschrijving kan tot een half uur voor de start, in de kantine van kynologenclub De Kempen, Kervel 3 (sportpark Kievit), 5667 AH Geldrop. Volg de borden 'Kempische Wandeldagen'.

Wie bij voorkeur niet alleen wandelt, kan starten in een groep onder leiding van een koploper. Het wandeltempo ligt op gemiddeld 6,2 kilometer per uur. Wel graag van tevoren hiervoor aanmelden.

Wandelen en wat ik zoal tegenkom (27)

'Roseberry Topping' heet de worst die Ian Sampson ons voorhoudt op de 24 km lange vijfde sectie van Kildale naar Saltburn-by-the-sea. De prijs hiervoor bedraagt een stevige klim van zo'n 150 meter, plus de waarschuwing ons stipt aan kaart en tekst te houden want anders gaan we geheid de mist in. De Guisborough Woods staan namelijk bekend om een wirwar van paden en een enkel foutje is voldoende om de boot in te gaan. Niettemin stinken we er toch ergens in. Maar het geluk schijnt met ons te zijn want bij de volgende splitsing pakken we het juiste pad weer op.

Voor wie het maar zien wil, komt na 'n uurtje van verre de 18 meter hoge gedenknaald van Yorkshire's beroemde ontdekkingsreiziger Captain James Cook aan de rand van Easby Moor als een onmiskenbaar baken in beeld. Dat James niet van aandacht verschoond blijft bewijzen wel de uitgesleten paden. En aan informatie over zijn prestaties van wereldomvattende omvang is eveneens geen gebrek.

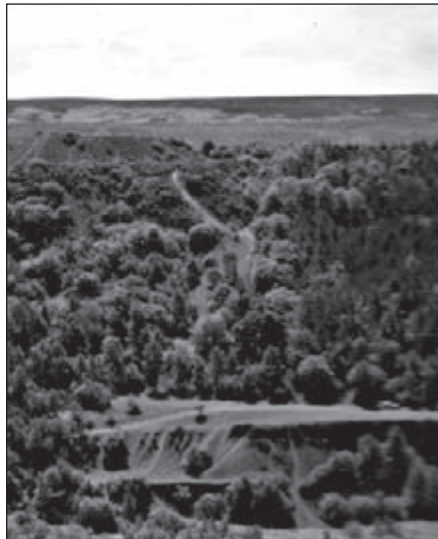
Wie er zowel een ommetje als een flinke klim voor over heeft, gaat naar het hoogste punt van dit traject op +320 m, de zo geprezen Roseberry Topping alias de Yorkshire's Matterhorn.

Die plek staat bekend vanwege het fantastische uitzicht over de Cleveland Way: de komische toevoeging Matterhorn komt hier volledig tot zijn recht. Vrijwel nergens krijgt men zo'n overweldigend panorama voorgeschoteld. Het zicht bestrijkt alle moors, cliffs, bossen en bovendien een reep kuststrook, die deel uitmaakt van de volgende etappe.

Even verderop, bij Highcliff Nab, komt een soortgelijke traktatie: een groots uitzicht over het langgerekte stadje Guisborough temidden van een glooiend en veelkleurig landschap met een glimp van de Noordzee aan de horizon. Het is ook de plek waar volgens Ian Sampson 'the route-finding exercise' door het naar deze stad vernoemde bosgebied begint.

Ga er maar aanstaan met de gids in de hand en sla géén aanwijzing over want anders gaat het wis en waarachting de verkeerde kant op. Spaar bovendien je energie want er komt nog heel wat op je af voordat de avond valt.

Deze contreien staan bekend om de vele vindplaatsen van aluin, een delfstof die tot de 20e eeuw afzet vond in de textielindustrie. Omvangrijke en in-

Aluin afvalberg voor 'steepwall motorcrossing'

middels mager begroeide afvalbergen herinneren aan deze nijverheid. Je hebt er nauwelijks erg in dat het pad soms over zo'n afvalhoop loopt. Zo geloof je ook je eigen ogen niet wanneer zo'n berg plotseling ophoudt en je scherp moet afdalen om een verkeersweggetje en een beek over te steken, die zo nodig het gebied moeten doorkruisen.

Aan de overkant gaat het weer steil om-

hoog, zo steil dat er een ingehouwen trap van maar liefst 200 treden voor nodig is om op een ordentelijke manier boven te komen. Geen wonder, dat we daar dan even willen uitblazen. We zijn kennelijk niet de eersten die er zo over denken want er staat een keurig zitje op ons te wachten.

En wat zien we aan de overkant waar we zojuist vandaan kwamen? Tegen de loodrechte helling van de roodbruin gekleurde afvalberg spelen fanaten een spelletje 'steepwall motorcrossing'! Als je dat levensgevaarlijke schouwspel door de kijker naderbij haalt, voel je precies waar je hart zit.

Het laatste stuk van deze dagtocht gaat over een gemakkelijk dalend pad door een strook bos en langs een ruisende beek. We ruiken de zee zoals een paard zijn stal en zetten de gang er in. Nog even een flink stuk door de buitenwijken naar het centrum van het stadje Saltburn-by-the-Sea, denken we, en het zit er op voor vandaag. Neen dus: het is Pentecost-holiday, de stad is dood en leeg en het volk zit aan het strand of in de pub, met als gevolg dat we nog wel even bezig zijn om een dak boven ons hoofd te vinden.

Het oorspronkelijke Saltburn ontleende – dankzij de open zeeverbinding via de monding van de Skelton – zijn bestaan aan de visserij en de zoutwinning: enorme houten pannen waarin het zee-water werd verdampt. Bovendien heeft

Saltburn Beach heeft roodkleurig zand. Het witte gebouwtje tussen de rotsen is de Ship Inn.

De Saltburn Trainlift werkt volgens de principes van de zwaartekracht

de toenmalige aluinwinning de plaats ook geen windeieren gelegd. Hopelijk vergaat het de stad nu beter dan tijdens onze rondgang. Wij treffen een centrum in staat van vergane glo-

rie, met opvallend veel haveloze en uitgeleefde huizen, die doen denken aan de badgastenwelvaart van weleer. Zo biedt ons onderkomen een badkamer met een gietijzeren badkuip op pootjes

voorzien van twee kranen, waarvan de een niet open gaat en de ander zich maar moeizaam laat sluiten; het water stinkt, het bed was van gisteren en het ontbijt leek nergens op.

Op het strand, ingeklemd tussen de rotsen, triomfeert 'the Ship Inn': een legendarisch, voormalig smokkel- en rovershol, nu vol met bierdrinkende feestgangers. Mag allemaal zijn, denken we, als de keuken maar goed is. En hoe! We eten de vingers bijna op aan de 'Cod with ships and a lobster salad with two pints of beer each'.

Daarna met de 'Inclined Tramway' uit 1884 van het strand naar topje rots: twee per kabel met elkaar verbonden rijtuigen, die voorzien zijn van een enorme watertank. Als de een met een afgevulde tank naar beneden rijdt trekt hij ondertussen het rijtuig met de ongevulde watertank naar boven.

Op zwaartekracht, een fluitje van een cent.

-Wordt vervolgd-

Marten Hogeweg kort zijn voettocht naar Sint Petersburg in

Tot Tallinn moeten de schoenen het nog houden

Als u dit leest, is het een maand of drie geleden dat Marten Hogeweg de deur achter zich dicht trok om naar Sint Petersburg te gaan lopen – te beginnen aan de Duitse grens. Echter, na twee maanden heeft hij een ingrijpende beslissing genomen: niet Sint Petersburg, maar de Estse hoofdstad Tallinn zal het eindpunt worden van zijn voettocht. Dat is toch altijd nog zo'n drieduizend kilometer aan één stuk – best iets om trots op te zijn.

Het besluit om de reis te bekorten is gevallen nadat Marten de Russische enclave Kaliningrad achter zich had gelaten. Eén echt duidelijke aanleiding is er niet, eerder een optelsom van kleinere tegenslagen. Het gebrek aan goede kampeermogelijkheden, waardoor de reis een heel ander karakter kreeg dan hij tevoren had bedacht. Het aanhoudend vreselijk natte en koude weer, waarbij je de lust tot kamperen na een poosje sowieso al vergaat. Het feit dat er helemaal nergens een goede wandelkaart te vinden is voor welk stukje van de Baltische staten dan ook – en trouwens ook geen wandelpaden zoals een dame van de VVV in Riga hem had verzekerd – zodat hij hele stukken langs de snelweg moet lopen, gewapend met

Een beeld van de dichtbeboste Oostzeekust.

een autokaart schaal 1:250.000 of erger. De muskieten, terwijl hij nou net het muskietennet had thuisgelaten omdat dit volgens andere reizigers niet nodig zou zijn (maar ja, die slapen ook niet in een tentje). Het financieel uitgekleeft worden, onder meer met hoge visakosten voor Kaliningrad en verplichte registratie in een peperduur hotel ook al logeerde je daar helemaal niet – plus het vooruitzicht dat dit in het volgende stukje Rusland nog eens stond te gebeuren.

Uitputtingsslag

Kortom, allemaal dingen die op zichzelf nog wel te verdragen zijn, maar alles tegelijk is wat veel van het goede. Daar we-

gen de prachtige stukken natuur waar hij doorheen trekt maar nauwelijks tegenop. Voeg daarbij het daggemiddelde van 30 kilometer, en iedereen begrijpt dat deze tocht een uitputtingsslag moet zijn, zowel fysiek als mentaal. Zelfs twaalf uur slaap per etmaal blijken amper voldoende om te herstellen.

Op het moment dat dit stukje wordt geschreven, heeft hij de laatste paar honderd kilometer voor de boeg tot Tallinn. Gedeeltelijk loopt hij langs de Via Baltica, de historische snelweg die de drie Baltische staten verbindt en nu wordt klaargestoomd voor de toekomst.

De kortste route naar huis; niet de mooiste. „Ik heb er de balen van. Vandaag heb ik 33 kilometer alleen maar langs de snelweg gelopen. Overal zijn stukken opgebrosen, veel stank, gedoe en rommel. Ik heb het helemaal gehad”, zo luidde het laatste bericht vlak voor de Estse grens.

Regelmatig ziet Marten de bussen voorbij stuiven van Eurolines of Ecolines, waarmee hij straks naar huis moet. Maar tot Tallinn wil hij doorzetten. „Mijn schoenen houden het denk ik nog nét.”

-Mirjam Kies-

Inspanning en ontspanning bij 25 graden

Woensdag 15 maart 2006. Voor de tweede keer in acht dagen tijd reden we naar Vallehermoso voor weer een behoorlijke klim naar de bergrug Cumbre Chiguere. De start was vanaf hetzelfde pleintje, de Plaza de Vallehermoso. Theo's geduld werd hier op de proef gesteld en uiteindelijk niet beloond, want onze OLAT-duizendpoot moest internetten. Het zaaltje waar de pc's stonden was weliswaar toegankelijk, maar de beheerder was waarschijnlijk aan een vroege siesta begonnen, want hij kwam niet opdagen. Rond half elf begonnen we aan de wandeling.

Een van de laatste huizen van het dorp was een winkeltje (finca) waar fruit werd verkocht. Het had voor hetzelfde geld een dierenwinkel kunnen zijn, want op de waranda lagen wel tien honden en katten te dutten. Even verderop was een iimker bezig om bijenhoning te verzamelen. Wel lastig, zo'n grote helm bij die hitte op je hoofd, maar hij is het natuurlijk gewend.

In het begin zagen we nog wel wat akkerbouw (palmen, bananen, agaves), maar na een half uur zaten we in de ruige natuur. Na een uur de eerste rust onder dennenbomen en palmen. Volgens het routeboekje zouden we 12 kilometer lopen en daar vijf uur over doen. Na de rust eerst nog een gemakkelijke klim tussen rietpluimen door. Bij regen zou het hier glibberig zijn, maar dat verschijnsel kenden wij niet meer. (In Nederland zou de winter op dat moment nog vijfd weken aanhouden!)

Daarna werd het pad rotsiger, met veel haarspeldbochten. Er was gelukkig ook wat hogere begroeiing, dus regelmatig schaduw. Op een gegeven moment was er een houten balustrade langs het pad,

en toen hadden we het zwaarste gedeelte van de klim gehad. Na tien minuten op ongeveer hetzelfde niveau lopen, waren we bij het kapelletje Ermita Santa Clara. Dit was het hoogtepunt van die dag (740m) en we hadden een prachtig uitzicht over de Atlantische Oceaan. De worst hoefden we niet te offeren. Misschien dat het in Nijmegen daarom soms mis gaat met het weer, want waar zetelt Santa Clara daar??

Op een picknickplaats aten we het grootste gedeelte van onze proviand op. Fijn dat Theo als variatie op kaas en ham, meestal ook tonijn bij zich had. En mochten we onverhoopt geen honger meer hebben, dan konden we het brood aan de hagedissen voeren.

We hadden de kloof Barranco de la Era Nuevo verlaten, en zouden langs de Cumbre Chiguere afdalen naar het strand, Playa de Vallehermoso. In het begin ging dat nog over een gemakkelijke brede, onverharde weg. Mijn reisgenoten dachten beneden nog dolfinen in de oceaan te zien springen, maar ik heb geen poging gedaan om dat te verifiëren. Drie jaar geleden had ik op Tenerife aan een dolfinencruise meegedaan, en dan zie je ze veel beter dan vanaf een hoogte van 500 meter.

Deze bergrug zou volgens het routeboekje erg winderig zijn, maar in de praktijk viel dat mee: meer een verfrissend briesje. Omdat de begroeiing steeds schaarser werd, bleven we zicht op het water houden. Ook zagen we rotsformaties die door erosie heel aparte kleuren hadden, o.a. rood, grijs en okergeel.

Na een afdaling van circa 150 meter kwamen we bij de kapel Ermita de la Virgen de Guadeloupe. De kapelletjes die je hier tegenkomt lijken allemaal op elkaar, dus als u zich de foto op de calvarieberg van wandeldag 1 nog voor de geest kunt halen, dan moet u er alleen een andere naam bij zetten. Deze was gewijd aan de beschermheilige

van het eiland en gefinancierd door een Gomeraan die naar Venezuela gemigreerd was.

Net voordat het brede pad ophield, maakten we nog een uitstapje naar het verlaten gehucht Chiguere. Het leverde nog een mooi plaatje op toen Martin met de antieke kookpot in de deuropening stond!

Toen kregen we een fikse afdaling naar de Playa de Vallehermoso over een slingerend pad. Bij dit soort langere afdalingen (560m) is de hiërarchie altijd hetzelfde: de oudere (en verstandigste?)

lopers voorop, Theo daar 100 meter achter en Arie en ik volgen dan pas op 300 meter.

Ten opzichte van het dorp is het strand van Vallehermoso niet groot: hooguit vijftig meter, tussen twee rotsformaties. Wij stonden op zo'n honderd meter landinwaarts weer op de grote weg (en op zeeniveau). We dachten dat we toen alleen nog maar drie kilometer landinwaarts naar het dorp hoefden te lopen, maar we staken het dal over en liepen over een smal pad langs de bedding van een beekje met veel riet en palmen. Er stond niet veel water in, toch werd het nog moeilijk toen we over een paar plankjes van twee meter naar de overkant moesten, zeker toen het ene plankje verrot bleek te zijn.

Toch zaten we vijf minuten later allemaal met droge voeten op het terras.

Donderdag 16 maart

Veel wind en 'n mooie zonsondergang

De dag met de minste hoogteverschillen. Tevens ook onze laatste hele dag op La Gomera.

We reden van Alajero 40 kilometer naar het noordwesten naar Arure, een miniscuul dorpje. Meer dan duizend inwoners zal het niet tellen. Theo ging boodschappen doen en wij beklommen een eerste, kleinere helling. Erg veel vegetatie was daar niet, wel cistusstruikgewas, dat uitbundig bloeide en geurde. We passeerden nog een stal, waar twee zwijnen heerlijk lagen te zonnen; aanmodderen zal hier vaak niet mogelijk zijn!

Bij het stuwmeer (Embalse de Arure) waren we even het spoor bijster, maar met hulp van de werklui die daar bezig waren en door logisch redeneren vonden we de toegangsweg naar het Parque Nacional de Garajonay. De oplettende lezer weet nu dat het lage struikgewas langzaam maar zeker zal overgaan in een dicht, schaduwrijk laurierbos.

Misschien kwam het omdat het zwerf niet helemaal strakblauw was, maar het was soms behoorlijk koud tussen

de bomen. Ook het verste punt van vandaag – we hadden vier kilometer gelopen – was winderig; de zon bleef achter de bomen hangen.

We zaten op de picknickplaats aan de Carretera Dorsal, de doorgaande weg door het Park. We zouden deze weg tien minuten volgen, en dan via een andere bosweg teruglopen naar het stuwmeer.

De tweede helft zou een meer open en agrarisch karakter hebben. We volgden op afstand een beekje, en er was bloesem in meerdere kleuren langs het pad.

Bij een schuurtje kwam Theo ons tegemoet lopen met een verrassing: een fles likeur, gekocht bij het eindpunt van vandaag, Las Hayas. Niemand bleek een kurkentrekker bij zich te hebben, maar met een zakmes kom je ook al een heel eind.

Dat eindpunt was erg toeristisch; daar hadden we al die dagen nog niet veel 'last' van gehad. Misschien wel omdat er landbouwproducten (palmhoning en wijn) verkocht werden. Ik probeerde daar een lokaal gerecht: 'gofio de maiz'. Waarschijnlijk verkeerd genoteerd, want het was een bonenschotel!

Het was drie uur toen Martin en Arie besloten de afdaling van Arure naar Calera in de Valle Gran Rey te maken (850 meter omlaag over 6 kilometer). Theo, Loek en ik gingen alvast vooruit, een terrasje pikken en inkopen doen. De hoogte van de golven was indrukwekkend.

Er schenen hier aan het strand veel hippies te komen, waarschijnlijk overjarige, volgens mij bestaan die in de leeftijdsklasse 20-30 jaar niet meer!

We konden de lopers na half zeven ergens tussen Calera en Borbalan opvangen. Een uur later was er bij La Playa grote drukte op het strand. Het schijnt dat je op die plek van het eiland vaak

van een mooie zonsondergang kunt genieten. Wij deden dus ook aan deze 'sessie' mee.

Toen het donker was, aten we lekker buiten aan het strand. We kwamen vrij laat thuis. Ergens midden op het eiland werden we nog verrast door mist en behoorlijke miezerregen. De ruitenwisser bleek niet te werken, maar door het

technisch vernuft van Martin hoefde Theo geen dodenrit te maken!

Vrijdag 17 maart

De overtocht naar Tenerife

We stonden die dag een stuk vroeger op dan we normaal gewend waren. Meestal tussen half zeven en half acht, nu was dat om vijf uur. Om zes uur reden we, nog in het donker, weg uit Alajero. Het weer was nog steeds wisselvallig, in het begin zaten we behoorlijk in de mist. Via Playa de Santiago ging het naar de haven San Sebastian, waar we ook aangekomen waren. We waren ruimschoots op tijd voor de veerboot, die om tien voor acht zou vertrekken. Deze keer was het een hoovercraft, waar je alleen maar binnen kon zitten. Niet erg, want buiten was het nog steeds instabiel en fris.

De overtocht duurde drie kwartier, ongeveer een half uur korter dan de heenreis. Op Tenerife kwamen we aan in Los Cristianos, dat we ook al kenden. Wel een heel gesleep om vanaf de aanlegsteiger in het stadje zelf te komen, toch al gauw een afstand van 800 meter. Toch maar een keer het wiel onder mijn weekendtas uitvinden!

Na twintig minuten waren we op de strandboulevard. Onze bagage zetten we tegen een winkel met schoenen en lederwaren, en wij gingen op het terras van een lunchroom zitten. Die bagage mocht daar niet staan – en maar goed dat de eigenaar ons daarop wees, want toen er een enorme hoosbui losbarstte, stond alles al droog onder de luifel op het terras. We namen een uitgebreid ontbijt met roereieren en omeletten. Daarna ging Theo op zoek naar het huurbusje voor dit eiland. Dat duurde nog vrij lang. Dat lag niet aan het feit dat hij er twee kilometer voor moest lopen, maar omdat ter plekke alles nog niet in orde was.

Zo reden we pas rond het middaguur langs de westkust via Playa de las Americas en Adeje (vernoemd naar A. Mollen?) naar Puerto de Santiago, circa 35 kilometer verderop gelegen. Die plaats

kwam me bekend voor. Geen wonder: ik was er in de dagen rond de jaarwisseling 2003/2004 ook al geweest met mijn familie.

Puerto de Santiago is zo'n typisch toeristenstadje, waarvan er dertien in een dozijn gaan: heel veel hotels en appartementen, heel veel winkels en restaurants en cafés/bars, en altijd druk. Wij hadden dan ook een heel ander onderkomen dan ons bescheiden huisje op La Gomera: een appartementencomplex annex hotel, dat in een rechthoek om een patio was gebouwd, waar veel groen (palmen, bloemen) en het zwembad te vinden was.

Na ons een beetje opgefrist te hebben, gingen we de stad verkennen. Een paar gebouwen sprongen er uit: een gevel die helemaal blauw geschilderd was, en waar vissersboten en bootjes en vissers in beeldhouwd waren; dit moest de oceaan voorstellen. En achter de tralies van een vijfsterren-hotel imposante watervallen, allemaal kunstmatig aangelegd.

Op het strand was niet veel te doen. Er was wel niet zo veel regendreiging als vanmorgen, maar het waaide behoorlijk. Na passage van het eerste strand, dat plm. tien meter lager lag dan de weg, zag ik een restaurant van een naamgenoot, San Pedro, waar wij indertijd ook gegeten hadden. Het had een buitenteras met prachtig uitzicht op zee.

Op mijn advies gingen we daar die avond eten. Het eten was zonder meer goed te noemen. Maar vanwege de wind was het hele terras met transparant plastic afgeschermd. En op een gegeven moment merkte je daar niets meer van; de buitentemperatuur ging omlaag van 18 naar 12 à 14 graden. Voor herhaling vatbaar, maar dan wel op een zwoele zomeravond!

Zaterdag 18 maart

Beklimming Teide (maar niet heus)

Vandaag ging het dan gebeuren: we zouden de hoogste berg van Spanje met een bezoek vereren. Deze lag volgens de landkaart in oostelijke richting net zo ver van Puerto als Los Cristianos. Maar omdat er een hoogteverschil van circa 2400 meter overbrugd moest worden, hadden we er een uur en 25 kilometer meer voor nodig. Gelukkig was het weer weer zoals we het op La Gomera gewend waren: boven de 20 graden en weinig wind. Het laatste dorp voor de berg was Santiago del Teide. In het begin reden we door een soort steppenlandschap met lage struiken, daarna

een tijdje hogere bomen (naaldbossen) en uiteindelijk een 'kaal' landschap (zand en lava).

Toen we op de parkeerplaats van het bergstation kwamen, bleek er water uit het busje te stromen. Gelukkig niet uit onze thermosflessen voor de koffie, en ook geen koelwater van de motor, dus we konden zonder problemen mee met de liftcabine naar de top van de teide. In 2003 heeft mijn zwager hier twee uur in de rij gestaan (ik haakte al na drie kwartier af) en stond er een ijsskoude wind. Nu was het ook niet zo warm, maar in ieder geval zaten we na een half uur in de cabine.

De lift bracht ons in twaalf minuten van 2400 naar 3500 meter, en ook weer terug, want omdat er zoveel sneeuw op de berg lag, kon je er hooguit 25 meter lopen. Er lag wel wat sneeuw, maar daartussendoor waren begaanbare paden. Maar die beheerder is ook niet op zijn achterhoofd gevallen: als hij het sein 'onveilig' geeft, moet iedereen 22 i.p.v. 11 euro voor een kaartje betalen! Nu waren we nog geen 200 meter van de absolute top (3718 meter) verwijderd. Dat het in de zon op die hoogte best vol te houden is, laat de foto wel zien: in ieder geval geen chagrijnige gezichten, en geen lange broeken! Maar het wandelen konden we voor de rest van de dag wel vergeten.

We hadden de berg vanuit het westen benaderd, en verlieten haar weer via het oosten, richting Santa Cruz, de hoofdstad van Tenerife. Na een kilometer of vijf stapten we uit bij een lavavlakte, waar al meer auto's stonden, en waar het zeker de moeite waard was om een tijdje rond te lopen. Hierna ontdekten we dat het weer aan de andere kant heel anders was dan aan onze kant, want bij het dalen reden we in de mist en zo nu en dan viel er lichte regen. In het eerste dorp dat we beneden tegenkwamen (vermoedelijk Aruamansa) gebruikten we een lichte lunch. Het was inmiddels twee uur 's middags, en we zouden die middag nog een vrij lange kustrit maken, door allerlei gehuchten.

Bij een van die gehuchten, dat aan de oceaan lag, zouden we nog een uurtje rondkijken en een terrasje pikken: Garachico. Dit dorpje was ongeveer 300 jaar geleden door een uitbarsting van de Teide van de kaart geveegd. Alleen een kerkje en het kasteel hadden de eruptie overleefd. Nu is het weer herbouwd, en het is een van de mooi-

ste historische stadjes van Tenerife, waarin diverse panden van adellijke families, het klooster en twee kerken de blikvangers zijn. In het park is nog een wijnpers te bewonderen. Deze refereert aan de tijd vóór 1700, toen hier de belangrijkste haven lag voor wijnexport. Hierna zou het nog dertig kilometer rijden zijn naar Puerto de Santiago. Theo maakte er echter veertig van, waardoor we twee keer konden genieten van een steil afdalend straatje (hoek van tussen de 28 en 35 graden).

Die avond hebben we nog gechineesd bij een 'rare poepchinees' (met dank aan Hadimassa). Het eten was goed, maar na afloop kregen we een likeurtje aangeboden, en op de bodem van een van die glaasjes lachte een blote jongen ons toe. Zo zie je maar: vier mannen die zich helemaal niet nuchterig gedragen, en toch gaat men dan twijfelen aan hun seksuele voorkeur.

Zondag 19 maart

Bij de piraten en Padre Domingo

De laatste wandeling, tevens de eerste 'echte' wandeldag op Tenerife. We reden weer naar Santiago del Teide en vandaaruit naar Masca. Masca ligt in het Tenagebergte en werd vroeger bewoond door piraten, die schepen op de 873 meter lager gelegen rotsen lieten lopen. Dertig jaar geleden was het alleen te bereiken via een muilnierpad, maar nu is er een bochtige weg, die een aardige aanspraak doet op je rijvaar-

digheid. Theo kon daar met zijn busje over meepraten!

Het startpunt van vandaag was echter niet Masca maar Los Silos. Vandaaruit zouden we weer een klim van plm. 1000 meter maken naar het plaatsje Erjos, door de Barraque de Cuevas. In het begin konden we de markering niet vinden; we liepen door de bedding van een beekje, omzoomd door riet, maar toen we daar op een gegeven moment meer water dan rotsblokken tegenkwamen, moesten we wel omkeren.

De begroeiing langs het pad was redelijk hoog, onder andere wilde venkel en laurierbomen. We hadden natuurlijk

weer onze koffie, frisdrank en brood meegenomen, maar toen er na twee uur bij een minituintje een meloen en sinaasappels lagen, zagen die er zo verleidelijk uit dat we er enkele euro's voor doneerden. Hadden we dat maar niet gedaan, want vooral de meloen (doorsnee 30 cm) bleek nauwelijks rijp te zijn!

Boven in Erjos was vroeger in het eerste huis waar je kwam een winkeltje gevestigd. Helaas was dat opgedoekt, maar aan de hoofdweg lag nog zo iets dergelijks.

We waren over een smal pad naar boven gekomen, maar de afdaling begon vrij gemakkelijk, over een brede bosweg. We zagen ook nog vuurwerk bij een heldere hemel; dat zal wel met het feest van Padre Domingo te maken gehad hebben.

Later - we waren toen al een heel eind gedaald - moesten we weer een smal pad op. Dit ging eerst vrij pittig naar

beneden, later was het minder steil en geplaveid. Op ongeveer een kilometer van Los Silos zagen we nog eens het contrast tussen het moderne toerisme en de goeie (?) ouwe tijd. Tegen een heuvel lagen een paar verlaten boerderijtjes, en verderop in de laagvlakte wemelde het van de hotels en de appartementencomplexen.

Terug in Los Silos konden we niet meer met de inboorlingen meefeesten, want het was al over zessen, en we moesten onze koffers nog pakken. We aten het rustigst van alle dagen, in de eetzaal van ons appartementencomplex Tamajio Tropical. Later kwam Theo erachter,

dat even verderop nog een zelfbediening'buffet was, waar we voor hetzelfde geld uit veel meer gerechten hadden kunnen kiezen. Nou ja, die 'lol' gunnen we aan de groep die in 2007 hiernaartoe gaat.

Tegen elfen namen we afscheid van Loek Labout, die met een nachtvlucht via Tenerife Sud naar Amsterdam zou vertrekken.

Maandag 20 maart

Terugreis nog eventjes spannend

Op de terugreisdag had Theo iets meer tijd uitgetrokken om naar het vliegveld Tenerife Nord te rijden, en dat had hij goed ingeschat, want tot twee maal toe stonden we in de file.

Op het vliegveld was het nog even spannend of Iberia mij nog mee terug naar Nederland wilde nemen, zeker toen ze mij op familienaam en paspoortnummer niet konden vinden. Theo was enorm opgelucht dat het uiteindelijk

via het boekingsformulier wel lukte, en ik dus nog iets meer (zie de perikelen van 6 maart)!

Conclusie: we hebben fantastische (wandeldagen) en goed weer gehad. Een kniesoor die dan gaat zeggen dat het gelopen aantal kilometers (143 in elf dagen, bij benadering berekend door Martin Ruyven) te laag was.

Volgend jaar staat La Palma weer op het programma, en het is voor 90% zeker dat ik daar ook van de partij ben (met paspoort).

-Peter van de Ven-

foto's Arie Evegroen/Peter van de Ven

Duizenden Vierdaagse-klienten per dag

Zoals elk jaar heeft OLAT tijdens de Vierdaagse van Nijmegen twee verzorgingsposten. Niet alleen voor de eigen leden maar voor alle wandelaars, en verder ook voor passanten, kijkers, fietsers en wie ook maar zin heeft in koffie, thee of iets eetbaars.

Al sinds 1995 zorgt Willem Schoonhen (foto) ervoor dat alles op rolletjes loopt; bijgestaan door en Parcifal Peters en Esther van de Velden. Wel drie miljoen klanten hebben zij door de jaren heen 'verwerkt'. Een mega-operatie! Zo valt er met ruim tweeduizend klanten per verzorgingspost heel wat in te kopen. Daarbij is het de kunst om aan het eind niet met overschotten te blijven zitten. Meestal dient de verkoop van het jaar ervoor als uitgangspunt.

Duizenden plastic bekertjes

De posten staan zo opgesteld dat alle Vierdaagse-lopers van de 40 en 50 km er dagelijks langs komen, en die van de 30 km meestal ook. De eerste post staat op ongeveer 10 km van de start, de laatste circa 10 km voor de finish. Voor de logistiek een groot verschil, want aan het begin komen de wandelaars zowat allemaal tegelijk binnenvallen terwijl ze op het eind van de dag meer verspreid zijn. De eerste post is daarom met acht vrijwilligers iets beter bemand dan de laatste, waar zeven mensen het nog altijd druk genoeg hebben.

„Op post 1 komen de wandelaars met oogkleppen aangelopen, en ze hebben altijd haast”, zegt Willem. „Dat merken we bijvoorbeeld aan het gebruik van bekerpijpen. Op post 2 is dat nu redelijk ingeburgerd, maar op post 1 nog niet; dat hebben veel wandelaars die de wagenrusten van OLAT niet kennen gewoon niet in de gaten.”

Maar met een beetje sociale controle weten de OLAT-vrijwilligers al die duizenden plastic bekertjes toch op de juiste plek te krijgen.

Ook het consumptiepatroon verschilt per post. De soep die vorig jaar op post 2 werd geïntroduceerd, bleek een doorslaand succes en komt dus terug. Maar broodjes raak je daar aan de straatstenen niet kwijt; die willen de mensen niet meer aan het eind van de tocht. Op post 1 zijn dit jaar naast krentenbollen voor het eerst wel hartige broodjes te koop. Er is keuze uit drie soorten beleg: kaas, vlees en worst.

In tegenstelling tot de wagenrusten op de Winterseries, zijn de consumpties in Nijmegen niet gratis. De prijzen zijn zelfs verhoogd. Kostte een bekertje thee, koffie, melk of fris vorig jaar nog 50 cent, nu is dat 60 cent. Een besluit van het OLAT-bestuur.

Willem Schoonhen heeft daar gemengde gevoelens over. „Onze medewerkers staan er echt voor de wandelaar. Niet om er geld aan te verdienen. Het levert ook leden op die eerder nog nooit van OLAT hadden gehoord. Nu zijn we iets minder concurrerend, we zitten zeg

maar in de 'lage middenmoot' met onze tarieven.”

Met 6 tot 8 meter 'toonbank' per post en op beide plaatsen een terras met zitplaatsen voor 60 tot 80 klanten hebben Willem en Parcifal hun handen vol aan het bouwen, bevoorraden en weer afbreken.

Om wat minder te hoeven sjouwen wordt dit jaar voor het eerst gewerkt met partytenten in plaats van met de traditionele marktkramen. De vrijwilligers hebben daarin bovendien meer ruimte en de klandizie trouwens ook. Zo wordt er ieder jaar wel iets verbeterd.

Gezellig orkestje

De sfeer op de rustposten zal in elk geval extra opgepept worden dankzij een gezellig orkestje uit Heeswijk-Dinther. Uit dat dorp doet een grote groep wandelaars mee om geld bij elkaar te lopen voor de restauratie van hun parochiekerk. Zij zullen gebruik maken van de OLAT-posten, overigens tegen normale betaling. En om de OLAT-vrijwilligers wat te ontlasten gaat een aantal Heeswijkers belangeloos meehelpen met de verkoop van consumpties, zo legt Ad Verbakel uit via wie dit allemaal is geregeld.

Willem Schoonhen zit er niet mee. „Wij staan klaar voor iedereen, van de allereerste tot de allerlaatste, totdat we klaar zijn met afbreken. Wij moeten zelf natuurlijk wel op tijd zijn voor het avondeten in de Ganzenheuvel.”

-Mirjam Kies-

UIT DE MEDIA

Veehouders niet happig op wandelaars langs de sloot

Overal in Nederland zien gemeenten recreatieve mogelijkheden in het openstellen van schouwpaden langs sloten. Maar boeren zijn daar lang niet altijd gelukkig mee. Vooral wandelaars met honden worden gevreesd, omdat die veeziekten kunnen overbrengen als hun baasje ze vrijelijk door de wei laat rennen.

Een dergelijke kwestie speelt nu in de Gelderse gemeente Voorst, waar in een nieuw bestemmingsplan Buitengebied ruimte gemaakt wordt voor wandelaars. Een aantal veehouders heeft daartegen bezwaren ingediend. De plaatselijke wethouder moet schipperen tussen boeren en burgers. Als oplossing denkt men aan het instellen van een regionaal schadefond. Dat kan dus nog even duren.

Bron: De Stentor, 24 mei 2006

Terug naar Santiago de Compostela

Eindelijk is het dan zover. Zondag 11 juni vertrekken wij naar Santiago de Compostela en dit keer... te voet! Ik zal ons eerst even voorstellen: Anneke en Herman Lieven, 57 en 60 jaar oud en sinds twee jaar lid van OLAT. Wij doen zo vaak we kunnen mee met het dinsdagwandelen. Ook rugzaklopen vinden we helemaal te gek en we hebben zo vakanties gehad in Frankrijk en Spanje. De langste was 730 km en dat was in Australië.

Maar nu Santiago! In 1997 hebben we voor de eerste keer de tocht per fiets gemaakt, en vanaf die tijd was onze grootste wens om dit te voet over te doen. Tussen begin januari en eind april hebben we veel getraind in de heuvels van zuid-Portugal. Het gewicht van onze rugzakken hebben we zo langzaam opgevoerd tot 16 kilo voor Herman en 12 kilo voor mij.

Met een totaal van 300 km heuvel op en af, denk ik dat de conditie aardig

op peil is. Ons laatste oefenrondje met rugzak was op 6 juni in Drunen met de dinsdaggroep.

Nu staan de rugzakken klaar en het gewicht is 11 en 15 kilo geworden. In principe kamperen we in een lichtgewicht tentje van 1200 gram. Ook een gaspfit en pannetje zitten in de rugzak, zodat we in ieder geval thee, soep en een gedroogde maaltijd kunnen klaar maken. Verder nemen we, als het weer erg tegenvalt, af en toe een hotel en ho-

pelijk zullen we ook regelmatig ergens een fatsoenlijke maaltijd nuttigen.

Kleding hebben we zo weinig mogelijk meegenomen, want met kookgerei, matje, slaapzak, toilet-artikelen en niet te vergeten eten en water zit je al snel aan veel gewicht.

Met de zegen van de pastoor

We vertrekken uit onze woonplaats Berlicum en lopen eerst naar Den Dungen, waar we de mis van 10 uur bijwonen. Van de pastoor krijgen we de pelgrimszegen en het eerste stempel in ons pelgrimspaspoort. Na de mis drinken we met onze kinderen en andere belangstellenden koffie en daarna gaat het echt gebeuren.

De route ziet er in grote lijnen als volgt uit: we lopen het Pelgrimspad naar Visé, dan naar Luik en Namen. Dan zuidwaarts naar Dinant, Reims, Châlons-en-Champagne, langs de oostkant van Troyes. Daarna in westelijke richting naar Auxerre en weer zuidwaarts naar Vézelay.

Vanuit Vézelay gaan we zuidoost lopen naar Le Puy en Velay. Van dit traject (ca. 425 km) zijn niet zulke goede beschrijvingen dus dat zal af en toe pionieren zijn. Vanaf Le Puy gaan we zuid-zuidwest lopen over de GR65 tot in Moissac en dat is een heel erg mooi deel van de route.

Vanaf Moissac lopen we langzaam wat meer westelijk naar de Pyreneeën naar het plaatsje St.-Jean-Pied-de-Port, dat voor velen de startplaats van de pelgrimstocht is. Wij hebben er dan al zo'n 2000 km op zitten. Dan trekken we de Pyreneeën over en beginnen aan het Spaanse deel van de route. Die gaat puur in westelijke richting voor de laatste 800 km.

De totale afstand is ca 2870 kilometer, zodat we begin oktober in Santiago hopen te zijn.

Wij hebben er heel erg veel zin in! Mochten we een internetcafé bezoeken, dan zullen we een levensteken sturen.

We hopen dat jullie een fijne zomer hebben met lekker wandelweer.

Groetjes,
Anneke en Herman Lieven

Netwerk van klompenpaden in provincie Utrecht

In de provincie Utrecht onstaat stilaan een heel netwerk van 'klompenpaden'. Dit zijn rondwandelingen door agrarisch cultuurlandschap, waarbij zoveel mogelijk gebruik wordt gemaakt van historische wegen. Een deel daarvan voert over particuliere landgoederen. De rondwandelingen zijn tussen de 10 en 15 km lang en hebben vaak ook nog een doorsteekje zodat ze eveneens geschikt zijn als ommetje voor de plaatselijke bevolking.

Het tiende klompenpad is vorige maand feestelijk geopend met een optreden van – heel toepasselijk! – Circus Klomp. Het is het 'Vredelantse pad' in het dorpje Vreeland, gelegen in de Vechtstreek. Bij de realisatie van de Utrechtse klompenpaden werken tal van instanties en particulieren samen. Het initiatief krijgt ook geld van de Nationale Postcode Loterij. Meer informatie: www.landschapsbeheerutrecht.nl.

Bron: *Natuur.nl*, 17 juni 2006

Omgeving Griendtsveen is een reuzendoelhof van dijkes, slootjes en waterplassen

Soppen door de Peel: verrassing is troef

23 mei 2006: weer een wandeldag van WOD, oftewel Wandelen Op Dinsdag. Truus Kusters neemt ons mee voor een wandeling van pakweg 20 km door de Peel. We starten om 10 uur in een miezerig regentje met 29 mensen vanuit Griendtsveen, een dorp genoemd naar de gebroeders Van der Griend, die ooit honderden hectares veengebied kochten om de turfwinning industrieel te exploiteren.

De Peel maakte vroeger onderdeel uit van de Peellinie, een defensielijn, waar aan de noord- en zuidzijde een kanaal met bunkers op aansloot. Voor het laatst gebruikt in de 2e wereldoorlog. De Peel zelf was ondoordringbaar, onbedwingbaar en oninneembaar.

Onbedwingbaar met zijn poelen, plas- sen, vaarten en vooral moeras. On- inneembaar voor infanteristen, laat staan voor tanks. Ook de afgelopen we- ken was er weer een barrière, maar dan van een heel andere aard. Een houten

Rechts verschijnt een grote plas. Een aalscholver scheert over het water. Gan- zenstront plakt onder onze schoenen. De plas wordt ondieper, blanke staken van dode berken rijzen als reuzenasper- ges op uit het water. Een gevolg van het herstel van het natuurlijk waterpeil in de Peel.

Voor turfwinning en landbouw werd het waterpeil een eeuw lang flink ver- laagd. Door de aanleg van dijkes, dam- men en stuwtjes is er nu een geschei- den watercircuit ontstaan, waardoor

Wat later komen we bij het biologisch station van Staatsbosbeheer. Hoewel we nog maar 7 kilometer afgelegd heb- ben is er trek in (meegebrachte) koffie, een appeltje of een boterham.

Er staat een auto voor de deur. Truus gaat op onderzoek uit en even later zit- ten we comfortabel en droog in het in- structielokaal. Als we weer naar buiten komen is het buiten definitief droog en binnen modderig van de wandelschoe- nen. Enkele mannen weten van wanten en vegen; zo wordt alles weer schoon achtergelaten.

We steken de Helenavaart en de asfal- tweg over en volgen (weer) een tijdje het Peellandpad. Op naar de Deurnsche Peel. Zo genoemd naar de gemeente die ook wel een graantje wilde meepikken van de turfwinning en een eigen veen- bedrijf startte. Als concurrent mocht dit bedrijf geen turf en water afvoeren via het bestaande afwateringskanaal en moest er een eigen kanaal gegraven worden. Dus nu liggen er twee kanalen, soms op amper 50 meter van elkaar.

Holland(?) – tenminste Brabant en Lim- burg – op z'n smalst.

brug was afgesloten om een broedend zwanenpaar niet te storen.

Na een paar honderd meter wandelen staan we even stil bij de oprijlaan naar de grote villa van Van der Griend. Om- zoomd door rododendrons, allemaal even uitbundig in bloei. Foto, foto, wordt er geroepen, maar niemand heeft een fototoestel bij zich, afge- schrikt door het weerbericht dat on- stuimig weer voorspelt met regen en windvlagen?

We vangen een paar laatkomers op die verkeerd gereden zijn. Met 31 man/ vrouw gaan we verder. Langs het pad een vaart. Twee kilometer lang worden we aan de linkerkant geflankeerd door gele lisdodden.

het water door regenval – en in 't be- gin ook wat geholpen door inlaat van- uit het kanaal – flink gestegen is. Het van nature reeds aanwezige moeras herneemt zijn plaats ten koste van de berken.

Bijna elke draai geeft een ander zicht op weer een andere plas berkenstaken. Alsof we in de galerie lopen van een reuzenkunstenaar met variaties op steeds hetzelfde thema; nu eens onder een onheilszwangere lucht, dan weer in een streep dun zonlicht.

We bereiken de Mariapeel. Broedende kokmeeuwen zitten elk op hun eigen territorium van een halve vierkante meter eiland middenin de plas.

We moeten een sloot over. Te breed om te springen. Gelukkig ligt er een flinke plank in het bos. Wiebelend bereikt iedereen de overkant, behalve de twee die de plank weer gaan terugleggen. Voor hen liggen er een eindje verderop een paar flinke berkenstammetjes in het water. Oversteken of erin stinken? Applaus of gelach?

Het wordt oversteken. Maar toch wordt er gesopt. Het pad wordt natter en rui- ger. Ruig, ruiger, ruigst. Poelen met veenmos, bovenop groeit het, onderop sterft het af. Levend hoogveen. Spier- wit veenpluis wiebelt z'n 'katoenbol- len' heen en weer in de wind.

Ook Truus maakt de meest onverwach- te wendingen. Een kleurrijk lint van

jacks en rugzakjes slingert door het veen. Blauw, rood, geel en grijs. Na 14 km pauzeren we even op een wat hoger en droger gelegen plekje. De zon breekt door en de jacks gaan uit. Even verder een opstapje over het prikeldraad; het pad slingert nu door grote velden afgestorven varens. De

grond veert onder onze voeten. Links en rechts schieten de koningsvarens weer op voor het nieuwe seizoen. Kniehoog, soms heuphoog en straks bijna manshoog. Weer een opstapje over de draad. We lopen nu over een dijkje; rechts moeras met boompjes die het zwaar te verdu-

ren hebben in de nattigheid, links een grote plas. Het dijkje wordt een dijk, de plas wordt steeds meer land. Water met veel land ertussen of land met veel water? Uiteindelijk wint het land. We draaien en keren als in een reuzendoolhof. Waar ben ik? In de Peel, zeker weten, maar geen idee van de weg(?) naar Griendtsveen.

De begroeiing wordt dichter, de varens krijgen gezelschap van berk, eik, els en es. De bomen huiven over het pad. Het wordt donkerder, een regenbui nadert. Ik krijg spontaan associaties met een wandeling in het regenwoud van Peru. Plotseling licht! Het bos houdt op, we staan op een asfaltweg. Vijfhonderd meter verder ligt het startcafé. De Peel blijft verrassen.

Einde wandeling. Een paar deelnemers lopen nog even door om het graf van Toon Kortooms, de grootste schrijver van de Peel, te bezoeken.

Tot slot heeft Truus nog een allerlaatste verrassing in petto. Ze belooft foto's die gemaakt zijn tijdens het verkennen van de tocht op te sturen naar het clubblad.

-Kees van Vessem-

Foto's Truus Kusters

Hallo wandelaars!

De Ronde van Limburg

Hier ben ik dan eindelijk met een wandelverslag vanuit Heerlen. Van 20 t/m 22 mei hebben wij deelgenomen aan de Ronde van Zuid-Limburg. Het waren mooie tochten. Zaterdag gingen we voor de 30 kilometer. Het was regenachtig weer, maar een heel mooi parcours. Wij gingen om 8 uur van start. Wij overnachtten op loopafstand (5 minuten) van de Spuiklep.

Volgens Kees is dit een van de zwaarste tochten, maar ook OLAT waardig. Vandaag gingen wij richting Brunssumse Heide, Nieuwenhagen, en dan weer richting Heerlen.

Zondag 21 mei ging het gebeuren! Inge gaat vandaag voor de 40 kilometer, samen met Kees. Ook een mooie tocht, richting Vaals en Vijlen en fraaie vergezichten. Het Geuldal was ook heel mooi. Het weer was goed. We hebben een leuke dag gehad.

Maandag, de laatste dag, gingen we op stap met de trein naar Valkenburg aan de Geul. We hadden op de 30 kilometer toch nog mooi weer. We liepen terug naar Heerlen. Rond vier uur waren we terug.

Vierdaagse van Odoorn

Hier het verslag uit Odoorn, waar Kees en ik op woensdag 24 mei aangekomen zijn. Maryse van Dijk zat bij ons in de bus. Samen gingen wij richting Odoorn, naar hotel De Oringe Marke, waar we rond half 2 arriveerden. Even naar de start om ons aan te melden. Kees en ik liepen samen de 40 kilometer.

's Avonds gingen we nog naar de tent voor de opening van de Drentsche Wandel-4-daagse. Op tijd naar bed gegaan. Donderdag zijn we met Maryse begonnen aan de vierdaagse in Odoorn. Maryse liep de 20 kilometer, en wij de 40. Vandaag was het herfstachtig weer. Wij

gingen richting Odoornerveen, ook een heel afwisselend parcours. Eerst naar het Haantje, in het voorgenoemde dorpje. Hier ging de 10 kilometer er af. In het bos ging de 20 kilometer er af. De 30 en 40 kilometer gingen nog in noordelijke richting naar Sleen, met veel bos en heidevelden. Kees en ik kwamen rond 1 uur bij de rust- en stempel post in eetcafé De Linde in Sleen. We hadden 17,5 kilometer afgelegd. Hier ging de 30 kilometer er ook af, en moesten wij nog een lus maken van 10 kilometer.

Rond kwart over een waren we in Erm, een leuk monumentaal plaatsje. Toen terug in Sleen, waar inmiddels ook de 30 kilometer er bij was. Toen weer richting Noord-Sleen. Bij café Wielens was de derde rust op 30 kilometer. Om 3 uur weer bij het Haantje, en toen waren we weer bij de finish in de tent.

-Inge van Egmond-

Dit jaar minder deelnemers in Sint-Oedenrode; toch veel tevreden gezichten

Oranje-Avondvierdaagse: ongelijke strijd

De Rooise Avondvierdaagse had dit jaar van alle kanten concurrentie. Ten eerste werd er in twee naburige gemeenten ook een avondvierdaagse gehouden. Daar kon de uitstekende publiciteit in de lokale pers niet tegenop. OLAT heeft nu al besloten om in 2007 de derde editie een week vroeger te houden om dit soort doublures te vermijden.

De tweede concurrent was het alomtegenwoordige WK voetbal. Met name op de vrijdagavond, toen Nederland tegen Ivoorkust moest spelen, zakte het aantal inschrijvingen een eindje onder de honderd. Bovendien viel te elfder ure café Oud Rooy af als startlocatie, want daar zou het vol zitten met joelende tv-kijkers. Zodoende werd de inschrijftafel verplaatst naar café-zaal De Beurs, wat verderop in het dorp.

In totaal kon Annie van Langen aan de inschrijftafel 406 wandelaars turven, tegen ruim zeshonderd vorig jaar. Jammer voor de vele OLAT-vrijwilligers die hun schouders onder dit wandelevenement hebben gezet. Maar de stemming was er niet minder om, en al helemaal niet bij de deelnemers.

Een aantal van hen verscheen vrijdagavond van top tot teen in het oranje aan de start, vreemd genoeg zonder een greintje spijt dat deze belangrijke wedstrijd aan hun neus voorbij zou

en op de laatste dag wil hij proberen of hij 10 km haalt. Ben heeft z'n vader overgehaald om de avondvierdaagse met hem te lopen. „Ik vind het leuk dat hij dit per se wil”, zegt Piet Moerkens. Hij is vol lof over de mooie routes. „En het is een mooie gelegenheid om de rest van het dorp eens beter te leren kennen. De omgeving van Olland kennen we goed – gisteren hadden we een thuiswedstrijd met een wandeling door de Geelders – maar in de andere dorpen kom je eigenlijk nooit.”

Het zijn verder opvallend veel vrouwen die vrijdagavond de wandelschoenen aantrekken. „Jullie man zit zeker tv te kijken?” informeert Lenie van Roosmalen op een van de verzorgingsposten. „Ja!!!” wordt er in koor terug geroepen. Twee vrouwen uit Best doen dit jaar voor het eerst mee en zijn onder de indruk van de prachtige routes door de Rooise buitengebieden. Ze hebben alle dagen voor de 15 km gekozen, zoals

Vader & zoon Moerkens uit Olland

maar dat zijn er niet zo veel. En voor kinderen is 5 km al een hele prestatie. De verzorging is ook helemaal op kinderen ingericht, met limonade, allerlei soorten snoep, lekkere koeken en ijsjes. Bij de volwassen deelnemers vindt al die zoetheid overigens ook gretig aftrek. Als gezond tegenwicht worden onderweg frisse appeltjes aangeboden. Bij terugkeer in Sint-Oedenrode gaan de wandelaars onder in de voetbalgekte die intussen in alle hevigheid is

Annie van Langen had het niet druk (foto: Tom Aarts - www.deaartsjes.nl)

De hekkensluiters halen meteen de pijlen op

gaan. De tam-tam bleek trouwens goed te werken. Aan de inschrijftafel en op de verzorgingsposten werden de wandelaars voortdurend op de hoogte gehouden van de doelpunten en de eindstand: 2-1.

De 9-jarige Ben Moerkens uit Olland houdt best veel van voetbal, maar geeft toch de voorkeur aan een wandeling. Hij heeft al drie avonden 5 km gelopen,

het merendeel van de mensen die vier avonden komen wandelen.

„Deze afstand biedt de meeste mogelijkheden om er iets moois van te maken, ongeacht in welk dorp we starten”, bevestigt parkoersbouwer Theo van de Ven, die samen met Marinus de routes heeft uitgezet. „Bij 5 km ontkom je nou eenmaal niet aan de verharde weg.”

De 10 km blijkt vooral populair bij degenen die een losse dagkaart kopen,

losgebarsten. Het orkestje dat speciaal voor de wandelaars komt spelen wordt afgewisseld door een ‘oranje’ blaaskapel die langs de Rooise terrassen trekt. Fotograaf Tom Aarts maakt voor Groot Eindhoven foto's van de binnenkomers. Bijna niemand blijft lang hangen in het onwezenlijk stille zaaltje van De Beurs. Buiten wacht het feestgedruis.

-Mirjam Kies-

Elke dag door een ander landschap

De KWD-routes worden vanuit Geldrop elk jaar uitgezet in drie windrichtingen: naar het noorden, het oosten en het zuiden, maar wel altijd met een nieuw parkoers.

Hieronder volgen in grote lijnen de routes van dit jaar. Landschappelijk gesproken ligt het accent de eerste dag op het beekdal, de tweede dag op de heide en de derde dag op de bossen.

DAG 1:

De wandelaars bereiken in enkele minuten de Dommel, steken die over en blijven de rivier een hele poos stroomafwaarts volgen, via natuurgebied de Zeggen, tot aan de Collse watermolen. Dan lopen ze dwars door Tongelre naar de Karpendonkse Plas, om Eindhoven aan de noordkant via Eckardal weer te verlaten.

Na het oversteken van de Europalaan doemt al snel het landgoed Soeterbeek op. De Dommel blijft min of meer de leidraad tot aan Nederwetten, waarna wordt afgebogen in een wijde lus langs Heerendonk, Stad van Gerwen en buurtschap 't Rullen. Via het Nuenens Broek en de Hooidonkse beek wordt het centrum van Nuenen bereikt, waar café Schafrath de traditionele caférust is.

De route loopt verder in zuidoostelijke richting. Na het passeren van de Boschhoeve steken de wandelaars de A67 over richting Mierlo, waar de samenkomst is met de lopers van de Kempenlandtocht. Ook de wandelaars van de 15 en 25 km haken hier aan.

Op de terugweg wordt het kanaal overgestoken, waarna men via de Luchense Heide Geldrop bereikt.

DAG 2:

Ook nu steken de wandelaars vrijwel meteen na de start de Dommel over, maar dit keer blijven ze er in zuidelijke richting langs lopen. Na het viaduct over de A67 komt men eerst op de Braakhuizense Heide, die naadloos overgaat in de Strabrechtse Heide.

Voor degenen die 15 km lopen is de heide het keerpunt; de 25 km gaat nog verder naar Lierop en de 35 km pakt zelfs nog een stuk van de Somerense Heide mee alvorens in Lierop te belanden. Onderweg komt men langs de Hoenderboom, een oude grensmaal.

Door bos en heide, onder Mierlo door, gaat het terug naar Geldrop.

Op deze dag doorkruist men grote stukken natuurgebied van Brabantsch Landschap en Staatsbosbeheer.

DAG 3:

Na de oversteek van de Dommel verlaten de wandelaars Geldrop in zuidwestelijke richting. Via het buitengebied van Zesgehuchten, met de buurtschaps Hulst, Gijzenrooi en Genoehuis, duikt men aan de overkant van de A67 de bossen in.

Daar splitsen zich bij de eerste wagenrust de 15 en 25 km af. De 35 km steekt ook de A2 over, maakt een lus richting Aalst, langs een viskwekerij van Brabantsch Landschap, om dan bij de Hut van Mie Pils de A2 weer over te steken.

Via het zuidelijke deel van de Grootte Heide bereikt men eerst een wagenrust – waar tevens de samenkomst is met de 25 km – en vervolgens het dorp Heeze waar café De Gouden Leeuw wordt aangedaan.

De wandelaars verlaten Heeze in oostelijke richting, langs het kasteel en de daarachter gelegen Herbertusbossen. Op de de Strabrechtse Heide is de laatste wagenrust. Daarna wordt de Dommel weer opgepikt waarlangs men terugkeert naar sporthal Kievit.

Verbeteringen op OLAT-camping

Vorig jaar mocht OLAT tijdens de Kempische Wandeldagen voor het eerst een camping inrichten op het terrein van kynologenclub De Kempen, vlak achter sporthal Kievit. In het verleden werd alleen gebruik gemaakt van de sanitaire voorzieningen op het terrein en moest gekampeerd worden op twee verharde parkeerterreinen naast de hal.

De verhuizing is goed bevallen, en nu bovendien de tarieven naar beneden zijn bijgesteld hoopt OLAT dat er dit jaar meer campinggasten met tenten neerstrijken op het welige gras van de kynologen.

De campers en caravans staan net als vorig jaar op de wielersbaan rond het veld, dat rondom is beveiligd met een groot hek.

Nieuw is de extra toiletwagen op het complex. Ook nieuw is de wegafzetting waardoor sluipverkeer niet meer mogelijk is. De nachtrust is dus gegarandeerd.

Ook voor de deelnemers aan de Kempenlandtocht (110 en 80 km) die donderdagavond al van start gaat, is de kynologenclub de nieuwe uitvalsbasis. De start vindt er plaats, en ook de pastamaaltijd die bij het krieken van de dag wordt opgediend, wordt daar genuttigd. De finish is wel als vanouds in sporthal Kievit.

Wie in de sporthal overnacht, is dit jaar eveneens iets goedkoper uit dan in 2005.

Kleinzoon Michael Sosabowski in Den Haag

Onderscheiding Polen nieuw 'hoofdstuk' Market Garden

In de volgende druk van de wandelgids Airbornepad Market Garden moet het 'hoofdstuk' van de Poolse Brigade misschien wel herschreven worden.

Pas bij de 60^e herdenking in 2004 werden voor het eerst openlijk vraagtekens gezet bij de Britse geschiedschrijving, waarin het mislukken van de operatie altijd is afgeschoven op de Poolse generaal Sosabowski. Bij Oosterbeek verloren de Poolse parás een kwart van hun manschappen in een poging de Britten te redden die daar als ratten in de val zaten.

De generaal leeft niet meer, maar zijn twee kleinzoons namen op 31 mei op het Binnenhof in zijn plaats alsnog een hoge Nederlandse onderscheiding in ontvangst: de Bronzen Leeuw. Voor de Eerste Poolse Parachutisten Brigade was er de Militaire Willemsorde.

Daarmee is 'een fout uit het verleden' hersteld, zei koningin Beatrix die de onderscheidingen uitreikte waar haar grootmoeder Wilhelmina al voor had gepleit. Nooit eerder werden Poolse oud-strijders gedecoreerd op staatsniveau. Er ging dan ook het nodige politieke gekrakeel aan vooraf.

De ceremonie werd rechtstreeks uitgezonden op tv en bijgewoond door een afvaardiging van de Amerikaanse 82^e Airborne Divisie, die destijds ook bij Market Garden was betrokken. Sosabowski's eenheid werd vertegenwoordigd door de 6e Poolse Luchtlandings Brigade. De Britten ontbraken opvallend op dit feestelijk gebeuren.

Bron: NRC, Volkskrant en Netwerk, 31 mei en 1 juni 2006

CONSTANT AAN DE WANDEL

IML-reis naar de Randonnée 4-daagse van Chantonnay

Op dinsdag 23 mei 2006 reisde mijn persoon per bus naar Chantonnay (Frankrijk), een reis georganiseerd door Jago Travel. De opstapplaats was in Utrecht aan het Jaarbeursplein. De bus vertrok om 11.35 uur. We reden via Breda naar Antwerpen, waar bij een wegrestaurant werd gepauzeerd. Bovendien stapte daar een Belgische wandelaar in de bus.

Na de pauze verder in zuidelijke richting tot aan Parijs, waar we omheen reden en waar we in de file zaten, maar gelukkig niet lang. Na het verlaten van de ring van Parijs richting Chartres onderbraken we de rit voor het diner in een wegrestaurant. In Chartres overnachtten we in Hôtel Étape. Op woensdag 24 mei tussen 8.00 en 8.30 uur vertrokken en tegen de middag aangekomen in Chantonnay. Daar logeerden we in Hôtel Le Chêne Vert. De rest van de dag was iedereen vrij.

Op donderdag 25 mei begonnen we aan de eerste dag van de Randonnée 4-daagse van Chantonnay. Vanaf het congresgebouw werden we per bus vervoerd naar Le Paliron. We wandelden in westelijke richting over veldwegen en bos/graspaden via Le Plessis en La Haute Tonnelle naar La Garnerale, waar de verzorging was. We zetten de tocht voort richting het meer La Basse Bouillère. Aldaar aangekomen via een smal pad langs het meer tot aan een brug, waar overgestoken werd, en weer verder langs het meer. Na het verlaten ervan weer over veldwegen en bos/graspaden via Rochereau, La Fambretière, La Pignardièrre en Le Donnet naar La Roche, waar weer verzorging was. We zetten de tocht voort via Les Gabardières, La Fenêtre, La Fillière en Le Temple naar Chantonnay, waar we finishten in Parc Clemenceau. Het was miezerig weer.

Op vrijdag 26 mei weer per bus vervoerd naar St Hilaire le Vouhis. We wandelden in zuidwestelijke richting naar La Sanière, bogen af naar het zuiden en later naar het zuidoosten, langs het andere meer. Na beklimmingen via La Vezauière bereikten we La Brunière, waar de verzorging was. We zetten de tocht voort in zuidelijke richting via Le Bignon naar Les Davières. Daarna noordwaarts tot L'Angle en in oostelijke richting via Les Morinières naar La Bernerie, waar weer verzorging was. We zetten de tocht voort via La Mouhée naar Chantonnay, waar we weer in hetzelfde

park finishten. Het was een mooie en pittige tocht. Er waren vele vergezichten. Het was zonnig weer.

Op zaterdag 27 mei bracht de bus ons naar St Vincent Sterlanges. We wandelden in oostelijke richting over asfalt- en veldwegen via Les Roches Barritaud en Mont Siron naar St Germain de Prinçay, waar de verzorging was. We zetten de tocht voort in oostelijke richting via La Menanerie tot La Tatonnière en dan zuidwaarts via La Plessée naar Sigournais, waar op de binnenplaats van een kasteel de verzorging was. In dat dorp was het een drukte van belang vanwege een bruiloft. We zetten de tocht voort via Ponsay en dan door het stadje Chantonnay naar de finish. Het was minder zwaar. Er waren vele vergezichten. Het was zonnig weer.

Op zondag 28 mei weer per bus vervoerd naar Féole. We wandelden via veldwegen en bos/graspaden via Landry, La Forêt en daarna via smalle paden met beklimmingen er tussendoor (La Place en Poële-Feu) naar La Réorthe, waar de verzorging was. We zetten de tocht voort via Manfray, St Vincent, Le Plessis en Chenillac met langdurige beklimmingen en afdalingen naar Cicoy, waar weer een verzorging was.

We liepen verder in noordelijke richting via Le Fuiteau naar Touchegray, waar men keuze kon maken tussen een licht en een zwaar parcours. We kozen voor het lichte. Het voerde langs campings. Daarna gingen we weer klimmen, daalden af naar een asfaltweg en dan weer omhoog langs velden (Le Champ de Loup).

Na enige tijd volgden we de weg via La Mouhée naar Chantonnay, waar de 4-daagse werd beëindigd. Het was een mooie en pittige tocht. Er waren vele vergezichten. Het was minder zonnig weer. Elke dag was er in dat park wat te beleven, met muzikale omlijsting. Er werden diverse IML-prijzen uitgereikt (o.a. European Walker). Er gingen 2455 wandelaars van start, van wie 293 Nederlanders.

Op maandag 29 mei om 8.00 uur vertrokken we per bus naar Nederland. We reden net als op de heenweg terug via Parijs en Antwerpen. In die plaatsen werden er enkele mensen afgezet. Om circa 20.00 uur kwamen we in Utrecht aan. Mijn persoon arriveerde om circa 20.45 uur in Baarn.

-Constant Dedel-

Ben Jeursen wandelt met Marion in de prachtige grensstreek bij Enschede

Kon de tijd maar even stil staan

In het weekend van 6 mei 2006 zitten we in Enschede voor een wandeltocht van EWB die in het teken staat van 'Enschede 60 jaar bevrijd'. Enschede ligt hemelsbreed een kleine 35 km verwijderd van Groenlo (Grolle in de volksmond). Helaas op de vroege zaterdagmorgen per openbaar vervoer moeilijk bereikbaar. Rond 06.00 uur vertrekken we. Via Zutphen richting Hengelo. Dan nog een treinritje naar Enschede Centraal en wandelend een kleine 5 km richting startlokaal.

Bij aankomst eerst een bakje koffie. Pittig geprijsd, dat wel. Maar hoe kan het ook anders: hotel Holterhof. Engelse landschapstijl. Een perfecte locatie. We wanen ons even terug in Engeland. Dit zal toch ook onderhouden moeten worden.

Dan volgt de inschrijving en een gesprek met de NWB-organisatie. Hun teleurstelling vanwege het lage aantal deelnemers: ongeveer 150 man. En dit na het vooraf afstemmen met wandel-

om te starten. Onze kans op het ontmoeten van bekenden schatten we niet hoog in. Toch treffen we op onze eerste 10 km 'Plastic Henny', zo genoemd vanwege zijn drang allerlei voorwerpen mee te nemen in plastic zakjes. Henny had net een grote lus achter de rug en kwam ons bij aanvang van deze lus tegemoet.

Na een korte ontmoeting weer uit elkaar. Wij nu richting gemeentegrens van Enschede. Henny richting buitengebied, randje Duitse grens. De zon

Als man van het Zuid-Hollandse duinlandschap even in het buitenland.

Er is hier weinig volk. Iedereen is al lang door. Jammer, je kunt niet alles hebben. Weer terug over de grens, Nederland in. We wandelen nu richting Glanerbrug, randje Enschede. Mooie doorkijkjes. Geen wandelaar te zien. Blijkbaar is er weinig animo voor deze tocht. Onbegrijpelijk.

Rond de 24 km melden wij ons in een cafeetje in Glanerbrug voor koffie met appelgebak. Op dat moment komen twee dames aangelopen. Zowaar medewandelaars op deze tocht. Even in gesprek over de omgeving. Bestellen dan een biertje. We gaan voor een rosébiertje van Wittekerke: ijskoud. Wat smaakt dat goed! Ik bestel er nog eentje.

Dan is het tijd om te vertrekken. Onze laatste 6 kilometers. Ook de dames zijn zojuist vertrokken. Echter geen dames in beeld. Zouden ze een kortere route genomen hebben? Of zouden ze sneller zijn dan wij? Zo geïnteresseerd zagen ze er toch niet uit!

We lopen door een nieuwe woonwijk met mooie architectuur. Stukje buitengebied en terug naar hotel Holterhof. Afmelden en een biertje tot slot. Geen

club DIO uit Haaksbergen. DIO van de Kennedymars Haaksbergen, die ondanks die afstemming toch vandaag ook een internationale wandeltocht op de kalender zette. De NWB versus de KNBLO? Wanneer zal dit gesodemieter nu eens over zijn? Wij als wandelaars willen hier geen hinder van hebben! Net zoals het voeren van twee wandelprogramma's. In één woord lastig. Oubollig getrut.

Dan ons vertrek op de 30 km. De meeste wandelaars zijn al lang weg. Vanaf 07.00 uur was het namelijk mogelijk

schijnt. Massa's boterbloemen in het veld. De natuur laat zich van zijn mooiste kant zien. Marion en ondergetekende in Tukkerland. Kon die tijd nu maar even stil staan. Heerlijk.

Pas na 12 km hebben we een rust, op Duits grondgebied. Betalen met euro's. Gek, ik denk nog steeds aan die Duitse marken; juist bij dit soort korte grenspassages. Mijn herinnering aan het lopen van de Bosbesjestocht ten tijde van het guldentijdperk. Dat gaf in het recente verleden toch een aparte kick.

dames. Blijkbaar verkeerd gelopen. En inderdaad: na ruim een half uur komen ze binnen.

Terug naar het station worden we door de organisatie opgepikt. We krijgen een lift naar de bushalte aan de rand van de Twenteroute. Een bus die via vervoersknooppunt Neede op Groenlo zal aanrijden. Toch maar gedaan. Zijn we wat eerder terug bij de kinderen. Een perfecte dag.

-Marion en Ben-

ZOMERPUZZEL

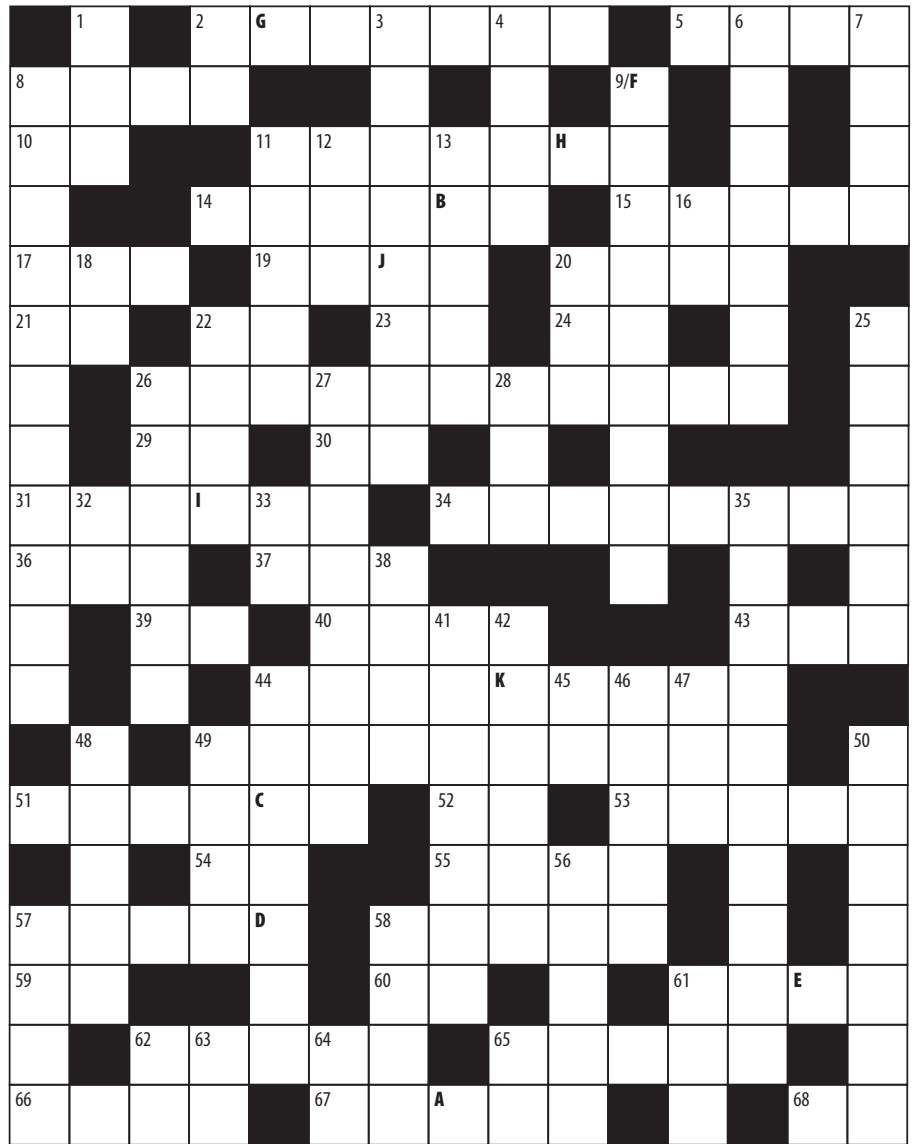
Menige Vierdaagse-wandelaar ontspant zich 's avonds met een puzzelboekje. Voor hen en alle andere liefhebbers hebben wij deze puzzel gemaakt met extra veel wandelwoorden erin. Hier en daar wat cryptisch omschreven, dus laat u niet op het verkeerde been zetten!

Als alle woorden zijn ingevuld, kunt u de letters uit de vakjes A, B, C, etc. t/m K overnemen in het strookje eronder. De oproep die dan ontstaat is de oplossing.

Onder de goede inzenders verloten wij een geldprijs van 15 euro. De trekking geschiedt onder het toezien van onze penningmeester Jos van den Bersselaar. Oplossingen opsturen naar Mirjam Kies, Scheidingstraat 50, 5615 KN Eindhoven of mailen naar mirjamkies@tomaatnet.nl

HORIZONTAAL

- 2 Kameraden
- 5 Pas
- 8 Vrucht
- 10 Europees Kampioenschap
- 11 Brabants natuurgebied
- 14 Wijst het noorden aan
- 15 Ademhaling na sportieve inspanning
- 17 Getal
- 19 Ontkenning
- 20 Windrichting
- 21 Legsel
- 22 Voornaamwoord
- 23 Muzieknoot
- 24 Voorzetsel
- 26 Reeks OLAT-wandelingen
- 29 Lengtemaat
- 30 Voegwoord
- 31 Ontbreekt maar zelden op OLAT-tochten
- 34 Vleesgerecht
- 36 Bloeiwijze
- 37 Boomsoort
- 39 Laag water
- 40 Postorderbedrijf
- 43 Telwoord
- 44 'Sportieve' puzzel
- 49 Wandelaars
- 51 Op onbepaalde plaats
- 52 Kraai
- 53 Tijdsaanduiding
- 54 Daar draait het om
- 55 Gewricht
- 57 Weide
- 58 Thans
- 59 Voorzetsel
- 60 Voorzetsel
- 61 Opnieuw

A	B	C	D	E	F	G	H	I	J	K
---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---

- 62 Vrouwelijke gast
- 65 Hemelwater
- 66 Wordt later vlinder
- 67 Vochtblaasje
- 68 Voegwoord
- 27 KNBLO-nieuwsbrief (oude naam)
- 28 Bron
- 32 Onder andere
- 33 Water bij Dokkum
- 35 Naar de overkant gaan
- 38 Pauze

VERTICAAL

- 1 Boomsoort
- 2 Muzieknoot
- 3 Primitief overnachten
- 4 Tocht
- 6 Uitstapje
- 7 Graszode
- 8 80-kilometer-loop
- 9 Mobiele soeppost
- 11 Diersoort
- 12 Frans woord voor vriend
- 13 Lid van religieuze orde
- 16 Boomsoort
- 18 Ajuin
- 20 Vragend voornaamwoord
- 25 Niet binnen
- 26 Bekende straat in Nijmegen
- 41 Van plaats naar plaats gaan
- 42 Hier is OLAT opgericht
- 44 'OLAT-dag' bij uitstek
- 45 Onder andere
- 46 Onverharde wegen
- 47 Tijdperk
- 48 Natuurlijke kleur
- 49 Ploeg
- 50 Omdraaien
- 56 Voornaamwoord
- 57 Populaire dorstlesser
- 58 Deel van de voet
- 61 Niet meer aanwezig
- 62 Langspeelplaat
- 63 Gecastreerde stier
- 64 Getijde
- 65 Egyptische zonnegod

De Vierdaagse als 'geldmachine' voor talloze goede doelen

„Ik ben op zoek naar Vierdaagselopers die zich willen laten sponsoren door familie en vrienden ten bate van Villa Joep”, zo luidde een mailtje dat onlangs bij de redactie binnenkwam. De stichting Villa Joep zamelt geld in voor medisch onderzoek naar een zeldzame en vrijwel ongeneeslijke vorm van kinderkanker. Zou OLAT Nieuws een oproepje willen plaatsen?

Niet lang daarvoor kregen we het verzoek aandacht te besteden aan de verkoop van paarse veters tijdens de Vierdaagse van Nijmegen. Ook hier gaat het om een goed doel, namelijk het inzamelen van geld voor KWF Kankerbestrijding.

Overall waar enorme aantallen mensen op de been zijn, gaan evenementen vanzelf fungeren als geldmachine, onder andere voor allerlei goede doelen. De bestemming van dit sponsorgeld heeft meestal niets te maken met het evenement in kwestie.

Ook bij de Vierdaagse is dat het geval. De initiatiefnemers van de sponsorlopen liften mee op de bekendheid van het evenement en hopen er allemaal een graantje van mee te pikken. Hoe gaat de organisatie van de Vierdaagse daar eigenlijk zelf mee om?

Sponsorloop voor Rode Kruis

Volgens woordvoerder André Sonnevile van Stichting de 4-daagse is het aanbod aan sponsoracties in Nijmegen ontzaglijk groot. Selectie van goede doelen is daarom ondoenlijk, en het maken van keuzes zou bovendien maar tot scheve gezichten leiden bij degenen die buiten de boot vallen.

De stichting geeft daarom alle initiatiefnemers ruimhartig de gelegenheid om hun actie 'aan de man' te brengen. Dat kan via het forum op de website www.4daagse.nl, of met ouderwets drukwerk dat via het Perscentrum ter plaatse wordt verspreid.

Om de tien jaar kiest de Vierdaagsestichting wel één goed doel uit waaraan de deelnemers en hun achterban een bijdrage kunnen leveren. In dit jubileumjaar gaat de speciale aandacht uit naar het Nederlandse Rode Kruis, dat deze zomer voor de zestigste keer medische ondersteuning biedt aan de horde wandelaars. Zo kan de organi-

satie (en iedereen die ooit z'n blaren heeft laten doorprikken) ook eens iets terugdoen.

De Nijmeegse Vierdaagse is overigens een van de weinige grote publieksevenementen die voor hun voortbestaan niet van sponsoring afhankelijk zijn. De organisatie draait grotendeels op vrijwilligers.

Voor zover er wordt gesponsord, is dat meestal in natura – zoals door het Rode Kruis. Dankzij de sponsors kan het inschrijfgeld relatief laag blijven en profiteren de wandelaars van diensten waar ze werkelijk iets aan hebben.

Strikt beleid

Stichting de 4-daagse heeft daarnaast een strikt beleid voor wat betreft commerciële activiteiten, waaronder niet alleen handel wordt verstaan maar ook het gratis uitdelen van producten.

In de twaalf gemeenten waar de wandelaars doorheen komen, is commercie alleen toegestaan in beperkte zones, en alleen na goedkeuring door de stichting. Maar, zegt André Sonnevile, op activiteiten van wandelaars onderweg hebben wij geen zicht.

Zo zijn we weer terug bij de paarse veters. De wandelaarster die de veters verkoopt, opereert onder de schuilnaam Sunny. Van de website sunnywalks.nl (die tevens als verkoopkanaal dient) wordt men niet zoveel wijzer omtrent de actie. Maar KWF kan ons na enig zoekwerk bevestigen dat 'Sunny' inderdaad een sponsorrelatie met het Kankerfonds onderhoudt en het ingezamelde geld dus goed terecht komt. Dat is prettig om te weten.

Bij Villa Joep, opgericht door ouders die een kindje verloren aan kanker (neuroblastoom), claimt men zelfs dat honderd procent van de opbrengst direct naar medisch onderzoek gaat.

Net als voor Stichting de 4-daagse zal het voor de wandelaar haast onmogelijk zijn een keuze te maken uit alle goede doelen. Wie of wat is jouw voetstappen het meeste waard?

Evenmin als Stichting de 4-daagse is OLAT Nieuws in staat de wandelaar daarbij te helpen. Meer dan een doorgeefluik kunnen wij niet zijn. Bij deze.

-Mirjam Kies-

UIT DE MEDIA

Wandelen anno 2006

Wandelen is hot en zelfs de nieuwste trend op sportgebied. Logisch, want wandelen is een goede én veilige manier van bewegen.

Het beeld van bejaarde-mensen-in-het-park hoort al tientallen jaren niet meer bij wandelen. Sinds de jaren negentig van de afgelopen eeuw is wandelen zelfs de nieuwste trend op sportgebied. Ook in Nederland wordt wandelen steeds populairder. Zowel jong als oud trekt erop uit in de natuur. En waarom ook niet? Behalve dat het gezond is, is wandelen de enige sport waarbij er bijna geen blessures zijn. En voor welke wandelvorm u ook kiest, een middagje stevig doorstappen of een uurtje rustig wandelen, plezier staat voorop!

Maar wist u dat er veel meer wandelvormen zijn? Veel wandelvormen komen uit Amerika, zoals Power Walking, dat bij het grote publiek bekend werd door wandelfan Oprah Winfrey. We bespreken hier de belangrijkste.

Nordic Walking

Wat is het? Heel simpel gezegd: lopen met stokken. Maar vergis u niet, de juiste techniek moet wel goed geleerd worden.

Voor wie? Jong en oud, ongeacht het fitheidsniveau

Goed voor? Conditie en afvallen

Meer info: www.nordicwalking.nl

GPS wandelen

Wat is het? Lopen m.b.v. satellietnavigatie dat als wegwijzer bij het wandelen wordt gebruikt

Voor wie? Voor iedereen

Goed voor? Conditie, ontspanning

Meer info: www.oppadmetgps.nl

Brisk Walking en Power Walking

Wat is het? Stevig doorwandelen in een tempo van 7 tot 9 km per uur. Voordeel is dat het lichaam getraind wordt zonder het zwaar te belasten en de kans op blessures klein is.

Meer info: www.wandel.nl

(klik op 'wandelvormen')

Bron: 'Eigen tijd', juni 2006

(blad van pensioenfonds PGGM)

Hartstocht

hét wandelevenement van de Hartstichting

Op zondag 24 september 2006 organiseert de Hartstichting hét nationale wandelevenement Hartstocht!

De wandelingen starten vanaf Hotel De Bilderberg in Oosterbeek. Er zijn wandelingen van 5, 10 en 20 km in de schitterende omgeving van de Veluwe.

Starttijden:

5 en 10 kilometer: 9.00 - 12.00 uur
20 kilometer: 9.00 - 10.00 uur

Kosten voor deelname:

Volwassenen: € 4,50
KNBLO en NWB leden: € 4,00
Kinderen van 5 t/m 18 jaar: € 2,00
Kinderen 0 t/m 4 jaar: gratis

Check tijdens Hartstocht uw gezondheid! Doe een conditietest, laat uw cholesterol meten en uw Body Mass Index berekenen.

Probeer de wandelsporten Nordic Walking of Sportief Wandelen eens uit.

Ook zijn er leuke activiteiten voor kinderen, zoals een rebus tijdens de wandeling en een springkussen bij de finish.

Iedereen die het leuk vindt om te wandelen is van harte welkom!

Kijk voor meer informatie op www.hartstichting.nl

Nederlandse Hartstichting
Redt levens

4.5.6 AUGUSTUS 2006

23^e INTERNATIONALE

KEMPISCHE WANDELDAGEN

VANUIT

GELDROP

Sporthal Kievit
15.25.35 km

Inlichtingen Mia Dielesen 040 255 27 42 • kwdagen@dielesen.demon.nl

VERHEES
reclameproductie

OOG VOOR RECLAME
OOG VOOR DETAIL

Gun uw klanten een heldere kijk op uw bedrijf; wij verzorgen uw complete bedrijfspresentatie van ontwerp tot realisatie geheel in eigen huis!

Oog voor u én uw klanten!

HOGELANDSEWEG 101 • 6545 AB NIJMEGEN • T 024 3231021
WWW.VERHEESRECLAME.NL

RECLAMEBELETTERING • FULL-COLOUR PRINTEN
TEXTIELDRUK